

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 55/2013 z dnia 17 grudnia 2012 r. w sprawie rozszerzenia zakresu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1214/2011 w sprawie zawodowego transgranicznego transportu drogowego gotówki euro między państwami członkowskimi należącymi do strefy euro 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 56/2013 z dnia 16 stycznia 2013 r. zmieniające załączniki I i IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii ⁽¹⁾ 3
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 57/2013 z dnia 23 stycznia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1418/2007 dotyczące wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów do pewnych państw nienależących do OECD ⁽¹⁾ 17
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 58/2013 z dnia 23 stycznia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny ⁽¹⁾ 19
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 59/2013 z dnia 23 stycznia 2013 r. zmieniające, w odniesieniu do substancji monenzyna, załącznik do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾ 21

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 60/2013 z dnia 23 stycznia 2013 r. zmieniające po raz 185. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida	23
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 61/2013 z dnia 23 stycznia 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	25
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 62/2013 z dnia 23 stycznia 2013 r. ustalające współczynnik akceptacji dla wydawania pozwoleń na wywóz, odrzucające wnioski o pozwoleń na wywóz i zawieszające składanie wniosków o pozwoleń na wywóz pozakwotowego cukru	27
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 63/2013 z dnia 23 stycznia 2013 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych ceł przywózowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 892/2012 na rok gospodarczy 2012/2013	28

DECYZJE

2013/48/UE:

★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 22 stycznia 2013 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2011/77/UE w sprawie przyznania Irlandii pomocy finansowej Unii	30
---	----

2013/49/UE:

★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 22 stycznia 2013 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu syntetycznej zeaksantyny jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 110)... ..	32
--	----

2013/50/UE:

★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 22 stycznia 2013 r. zezwalająca na rozszerzenie zastosowania nasion szalwii hiszpańskiej (<i>Salvia hispanica</i>) jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 123).....	34
---	----

2013/51/UE:

★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 23 stycznia 2013 r. w sprawie oceny ram prawnych państwa trzeciego, mających zastosowanie do substancji czynnych w produktach leczniczych stosowanych u ludzi, oraz odnośnych środków kontrolnych i wykonawczych zgodnie z art. 111b dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾	36
--	----

III Inne akty

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 191/2012 z dnia 26 października 2012 r. zmieniająca załącznik I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne) do Porozumienia EOG	37
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 55/2013

z dnia 17 grudnia 2012 r.

w sprawie rozszerzenia zakresu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1214/2011 w sprawie zawodowego transgranicznego transportu drogowego gotówki euro między państwami członkowskimi należącymi do strefy euro

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 352,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1214/2011 ⁽²⁾ ma na celu ułatwienie transgranicznego transportu gotówki euro między państwami członkowskimi. Rozporządzenie to ma jednak zastosowanie tylko do terytorium tych państw członkowskich, które przyjęły euro jako swoją jedną walutę.

(2) W okresie poprzedzającym wprowadzenie euro w państwie członkowskim istnieje potrzeba transportowania gotówki euro z państw członkowskich obecnej strefy euro, ponieważ banknoty euro potrzebne do wymiany waluty są zwykle transportowane z istniejących zapasów w strefie euro, a biciem całości lub części monet euro zajmuje się często mennica zagraniczna.

(3) Konieczne jest zatem, aby rozporządzenie (UE) nr 1214/2011 miało również zastosowanie do państw członkowskich przygotowujących się do przyjęcia euro. Powinno ono mieć zastosowanie od daty decyzji Rady o uchyleniu derogacji przyznaných danym państwom członkowskim w celu uczestniczenia w strefie euro.

(4) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ułatwienie zawodowego transgranicznego drogowego transportu gotówki euro między obecnymi państwami członkowskimi należącymi do strefy euro a państwami członkowskimi, które mają wprowadzić euro, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie ze względu na bardzo szczegółowe i rozbieżne krajowe systemy regulacyjne w tej kwestii, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działania możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 1214/2011 ma zastosowanie do terytorium państwa członkowskiego, które nie przyjęło jeszcze euro, od daty decyzji Rady o uchyleniu derogacji przyznanej danemu państwu członkowskiemu w celu uczestniczenia w strefie euro, podjętej zgodnie z art. 140 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwanaście miesięcy po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 5 października 2010 r. (Dz.U. C 278 z 15.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 29.11.2011, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2012 r.

W imieniu Rady
S. ALETRARIS
Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 56/2013

z dnia 16 stycznia 2013 r.

zmieniające załączniki I i IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 ustanowiono zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) u zwierząt. Ma ono zastosowanie do produkcji oraz wprowadzania do obrotu żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, a w pewnych określonych przypadkach – do ich wywozu.
- (2) Zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 karmienie przeżuwaczy białkami pochodzenia zwierzęcego jest zabronione. Artykuł 7 ust. 2 tego rozporządzenia rozszerza ten zakaz na zwierzęta inne niż przeżuwacze i ogranicza ten zakaz, jeśli chodzi o karmienie tych zwierząt produktami pochodzenia zwierzęcego, zgodnie z załącznikiem IV do tego rozporządzenia.
- (3) Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 rozszerza zakaz przewidziany w art. 7 ust. 1 na karmienie zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze (wyjątek: mięsożerne zwierzęta futerkowe), między innymi przetworzonym białkiem zwierzęcym. W drodze odstępstwa i pod pewnymi warunkami, załącznik IV zezwala na karmienie zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze niektórymi przetworzonymi białkami zwierzęcymi.
- (4) Artykuł 11 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące

produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego)⁽²⁾ zabrania skarmiania zwierząt lądowych danego gatunku (wyjątek: zwierzęta futerkowe) przetworzonym białkiem zwierzęcym, pochodzącym z całych zwierząt lub z części zwierząt tego samego gatunku. Artykuł ten zabrania również skarmiania ryb hodowlanych przetworzonym białkiem zwierzęcym, pochodzącym z całych ryb lub z części ryb tego samego gatunku.

- (5) W dniu 16 lipca 2010 r. przyjęto komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Druga mapa drogowa dla TSE. Dokument strategiczny w sprawie pasażowalnych encefalopatii gąbczastych na lata 2010–2015”⁽³⁾. Przedstawia się w nim w zarysie obszary, w których można by dokonać potencjalnych zmian w prawodawstwie unijnym w zakresie TSE. Podkreśla się w nim także, że przegląd przepisów dotyczących TSE powinien opierać się przede wszystkim na danych naukowych i kwestiach technicznych w zakresie zwalczania choroby i wprowadzania w życie nowych środków.
- (6) Komunikat ten dotyczy, między innymi, przeglądu obowiązujących zasad dotyczących zakazu paszowego ustanowionego w przepisach Unii. W oparciu o dwie opinie naukowe wydane przez Panel ds. zagrożeń biologicznych (BIOHAZ) Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) wydane odpowiednio w dniu 24 stycznia 2007 r.⁽⁴⁾ i w dniu 17 listopada 2007 r.⁽⁵⁾, w komunikacie stwierdzono, że TSE

⁽²⁾ Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.

⁽³⁾ COM/2010/0384.

⁽⁴⁾ Opinia Panelu naukowego ds. zagrożeń biologicznych sporządzona na wniosek Parlamentu Europejskiego w sprawie oceny zagrożenia dla zdrowia związanego z żywieniem przeżuwaczy mączką rybną w odniesieniu do zagrożenia TSE, Dziennik EFSA (2007) nr 443, s. 1.

⁽⁵⁾ Opinia Panelu naukowego ds. zagrożeń biologicznych sporządzona na wniosek Parlamentu Europejskiego w sprawie pewnych aspektów związanych z karmieniem zwierząt gospodarskich białkami zwierzęcymi, Dziennik EFSA (2007) nr 576, s. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.

nie zostały zidentyfikowane jako występujące u zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze w warunkach naturalnych oraz że ryzyko przeniesienia gąbczastej encefalopatii bydła (BSE) między zwierzętami innymi niż przeżuwacze jest znikome, o ile unika się powtórnego przetwarzania wewnątrzgatunkowego. W związku z tym w komunikacie Komisja uznała, że można rozważyć uchylenie zakazu w odniesieniu do stosowania w paszach przeznaczonych dla zwierząt innych niż przeżuwacze przetworzonego białka zwierzęcego pochodzącego od zwierząt innych niż przeżuwacze, bez uchylenia obowiązującego zakazu powtórnego przetwarzania wewnątrzgatunkowego i jedynie w przypadku gdy dostępne są walidowane techniki analityczne w zakresie identyfikacji pochodzenia gatunkowego przetworzonego białka zwierzęcego oraz stosowane jest odpowiednie skierowanie (channelling) przetworzonego białka pochodzącego od różnych gatunków zwierząt.

- (7) W dniu 29 listopada 2010 r. Rada przyjęła konkluzje w sprawie tego komunikatu⁽¹⁾. W konkluzjach tych uznaje się, że zakaz stosowania przetworzonego białka zwierzęcego w paszach przeznaczonych dla zwierząt gospodarskich ma zasadnicze znaczenie dla zapobiegania rozprzestrzenianiu się BSE poprzez łańcuch paszowy, a zatem odgrywa kluczową rolę w ograniczaniu występowania tej choroby w populacji bydła. Ponadto konkluzje te stanowią, że zasadniczym warunkiem ewentualnego zezwolenia na stosowanie przetworzonych białek zwierzęcych nie pochodzących od przeżuwaczy w paszach dla gatunków innych niż przeżuwacze powinna być dostępność skutecznych i zatwierdzonych testów umożliwiających rozróżnienie przetworzonych białek zwierzęcych pochodzących od różnych gatunków oraz dokładna analiza ryzyka złagodzenia norm w odniesieniu do zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego.
- (8) W dniu 9 grudnia 2010 r. Panel BIOHAZ Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) przyjął opinię naukową w sprawie przeglądu ilościowej oceny ryzyka w odniesieniu do ryzyka BSE stwarzanego przez przetworzone białka zwierzęce⁽²⁾. Panel stwierdził, że „na podstawie danych pochodzących z nadzoru w zakresie BSE w Unii w 2009 r., przy założeniu zanieczyszczenia w wysokości 0,1 % (granica wykrywalności przetworzonego białka zwierzęcego w paszach) przetworzonym białkiem zwierzęcym pochodzącym od zwierząt innych niż przeżuwacze oraz zgodnie ze wzorem ilościowej oceny ryzyka EFSA, szacowane średnie łączne stężenie czynnika zakaźnego BSE, które mogłoby dostać się do paszy dla bydła w ciągu roku w Unii odpowiada 0,2 doustnej dawki zakażającej u bydła w 50 %”. Panel ocenił, że „oznacza to, że można by oczekiwać z ponad 95 % pewnością, iż w unijnym pogłowie bydła BSE zakażone zostanie rocznie mniej niż jedno dodatkowe zwierzę”.
- (9) W rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 8 marca 2011 r. pt. „Deficyt białka w UE: jak rozwiązać istniejący od dawna problem?”⁽³⁾ apeluje się do Komisji o

przedłożenie Parlamentowi i Radzie wniosku ustawodawczego zezwalającego na wykorzystywanie przetworzonego białka zwierzęcego z odpadów z rzeźni do produkcji pasz dla zwierząt jednożołądkowych (trzody chlewnej i drobiu), o ile składniki pochodzą z mięsa, które zostało zatwierdzone do spożycia przez ludzi i o ile zakaz powtórnego przetwarzania wewnątrzgatunkowego i wymuszonego kanibalizmu jest w pełni wdrożony i kontrolowany.

- (10) Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie prawodawstwa UE dotyczącego pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) oraz powiązanych kontroli pasz i żywności – wykonanie i perspektywy⁽⁴⁾ popiera – szczególnie w świetle występującego w UE deficytu białka – zamiar Komisji co do uchylenia przepisów unijnych dotyczących zakazu stosowania przetworzonego białka zwierzęcego w żywieniu zwierząt innych niż przeżuwacze, o ile dotyczy to zwierząt innych niż przeżuwacze roślinożerne i pod pewnymi warunkami.
- (11) W rezolucji tej Parlament wzywa do stosowania w odniesieniu do przetworzonego białka zwierzęcego metod produkcji i sterylizacji zgodnych z najwyższymi normami bezpieczeństwa i z zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 1069/2009 oraz do wykorzystania najnowszej i najbezpieczniejszej dostępnej technologii. Postuluje on także, aby obowiązujący zakaz powtórnego przetwarzania wewnątrzgatunkowego pozostał w mocy, kanały produkcyjne przetworzonego białka zwierzęcego różnych gatunków pozostały całkowicie oddzielone, a oddzielenie kanałów produkcyjnych podlegało kontroli właściwych organów państw członkowskich i audytowi Komisji. Ponadto Parlament domaga się, aby przed uchyleniem zakazu paszowego wprowadzona została wiarygodna metoda specyficzna dla danego gatunku pozwalająca na określenie gatunku, z którego zostało pozyskane białko zawarte w paszy dla zwierząt zawierającej przetworzone białko zwierzęce, tak aby można było wykluczyć powtórne przetwarzanie wewnątrzgatunkowe, zakazana była produkcja przetworzonego białka zwierzęcego z materiału kategorii 1 lub kategorii 2 i aby jedynie materiał kategorii 3 odpowiedni do spożycia przez ludzi był wykorzystywany do produkcji przetworzonego białka zwierzęcego. W rezolucji tej Parlament odrzuca stosowanie w paszy przeznaczonej dla przeżuwaczy przetworzonego białka zwierzęcego pochodzącego od zwierząt innych niż przeżuwacze lub od przeżuwaczy.
- (12) W dniu 9 marca 2012 r. laboratorium referencyjne Unii Europejskiej ds. białek zwierzęcych w paszach (EURL-AP) zatwierdziło nową metodę diagnostyczną opartą na DNA, dzięki której można wykryć nawet bardzo niski poziom materiału pochodzącego od przeżuwaczy, który może być obecny w paszach⁽⁵⁾. Metoda ta może być stosowana przy rutynowych kontrolach przetworzonego białka zwierzęcego i mieszanek paszowych zawierających przetworzone białko zwierzęce w celu zweryfikowania nieobecności białek pochodzących od przeżuwaczy.
- (13) Nie istnieje obecnie żadna zatwierdzona metoda diagnostyczna, która umożliwiałaby wykrywanie obecności

⁽¹⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/10/st13/st13889-ad01re01.en10.pdf>

⁽²⁾ Opinia Panelu naukowego ds. zagrożeń biologicznych w sprawie przeglądu ilościowej oceny ryzyka w odniesieniu do ryzyka BSE stwarzanego przez przetworzone białka zwierzęce, Dziennik EFSA 2011; 9 (1): 1947.

⁽³⁾ Tekst przyjęty, P7_TA(2011)0084.

⁽⁴⁾ Tekst przyjęty, P7_TA(2011)0328.

⁽⁵⁾ <http://eurl.craw.eu/index.php?page=24&id=10>

- w paszy materiału pochodzącego od świń lub drobiu. Dlatego też, gdyby ponownie zezwolono na stosowanie przetworzonego białka zwierzęcego pochodzącego od świń w paszach przeznaczonych dla drobiu oraz przetworzonego białka zwierzęcego pochodzącego od drobiu w paszach przeznaczonych dla świń, niemożliwa byłaby kontrola prawidłowego wdrożenia zakazu powtórnego przetwarzania wewnątrzgatunkowego.
- (14) Produkcja akwakultury nie wzbudza żadnych obaw dotyczących zgodności z zakazem powtórnego przetwarzania wewnątrzgatunkowego, ponieważ obecnie obowiązujące wymagania dotyczące kierowania (*channelling*) mączki rybnej w paszy dla zwierząt akwakultury już okazały się skuteczne.
- (15) Z wyjątkiem mączki rybnej i mieszanek paszowych zawierających mączkę rybną, które są już dopuszczone do celów karmienia zwierząt innych niż przeżuwacze, należy ponownie zezwolić na stosowanie przy karmieniu zwierząt akwakultury przetworzonego białka zwierzęcego pochodzącego od zwierząt innych niż przeżuwacze oraz pasz zawierających takie przetworzone białko zwierzęce. W celu uniknięcia wszelkiego ryzyka zanieczyszczenia krzyżowego białkiem przeżuwaczy należy stosować ściśle wymagania w zakresie zbierania, przewozu i przetwarzania tych produktów. Ponadto w celu zweryfikowania nieobecności zanieczyszczenia krzyżowego białkiem przeżuwaczy należy regularnie przeprowadzać pobieranie i analizę próbek przetworzonego białka zwierzęcego i mieszanek paszowych zawierających takie przetworzone białko zwierzęce.
- (16) Należy zatem skreślić zakaz karmienia zwierząt akwakultury przetworzonym białkiem zwierzęcym pochodzącym od zwierząt innych niż przeżuwacze ustanowiony w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 999/2001. W celu zachowania przejrzystości prawodawstwa unijnego właściwe jest zastąpienie całego załącznika IV załącznikiem IV określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (17) Punkt 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 odnosi się do definicji pasz i produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, określonych w aktach prawnych Unii, które zostały już uchylone. W celu zachowania przejrzystości prawodawstwa unijnego należy zastąpić te odniesienia odniesieniami do odpowiednich definicji zawartych w obowiązujących aktach prawnych. Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 należy zatem zmienić zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.
- (18) Ponieważ państwa członkowskie i podmioty gospodarcze w sektorze żywienia zwierząt potrzebują czasu na dostosowanie swoich procedur kontrolnych do nowych wymogów wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem, niniejszego rozporządzenia nie powinno się stosować natychmiast po jego wejściu w życie.
- (19) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 999/2001.
- (20) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I i IV do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 czerwca 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 stycznia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i IV do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik I pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje określone w rozporządzeniu (WE) nr 1069/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady (*), rozporządzeniu Komisji (UE) nr 142/2011 (**), rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (***), rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 (****) i dyrektywie Rady 2006/88/WE (*****):

a) definicję »zwierzęcia gospodarskiego« w art. 3 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009;

b) następujące definicje w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 142/2011:

(i) »zwierzęta futerkowe« w pkt 1;

(ii) »produkty z krwi« w pkt 4;

(iii) »przetworzone białko zwierzęce« w pkt 5;

(iv) »mączka rybna« w pkt 7;

(v) »kolagen« w pkt 11;

(vi) »żelatyna« w pkt 12;

(vii) »hydrolizat białkowy« w pkt 14;

(viii) »karma dla zwierząt domowych w puszkach« w pkt 16;

(ix) »karma dla zwierząt domowych« w pkt 19;

(x) »przetworzona karma dla zwierząt domowych« w pkt 20;

c) definicję »paszy« w art. 3 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;

d) w rozporządzeniu (WE) nr 767/2009:

(i) »materiały paszowe« w art. 3 ust. 2 lit. g);

(ii) »mieszanka paszowa« w art. 3 ust. 2 lit. h);

(iii) »mieszanka paszowa pełnoporcjowa« w art. 3 ust. 2 lit. i).

e) w dyrektywie 2006/88/WE:

(i) »zwierzęta akwakultury« w art. 3 ust. 1 lit. b);

(ii) »zwierzęta wodne« w art. 3 ust. 1 lit. e).

(*) Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.

(**) Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1.

(***) Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

(****) Dz.U. L 229 z 1.9.2009, s. 1.

(*****) Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14.”;

2) załącznik IV otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK IV

KARMIENIE ZWIERZĄT

ROZDZIAŁ I

Rozszerzenie zakazu przewidzianego w art. 7 ust. 1

Zgodnie z art. 7 ust. 2 zakaz przewidziany w art. 7 ust. 1 jest rozszerzony na karmienie:

a) przeżuwaczy dizasadowym fosforanem wapnia i trizasadowym fosforanem wapnia pochodzenia zwierzęcego oraz mieszankami paszowymi zawierającymi te produkty;

- b) zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze (wyjątek: zwierzęta futerkowe):
- (i) przetworzonym białkiem zwierzęcym;
  - (ii) kolagenem i żelatyną pochodzącymi od przeżuwaczy;
  - (iii) produktami z krwi;
  - (iv) hydrolizatami białkowymi pochodzenia zwierzęcego;
  - (v) dizasadowym fosforanem wapnia i trizasadowym fosforanem wapnia pochodzenia zwierzęcego;
  - (vi) paszą zawierającą produkty wymienione w ppkt (i)-(v).

ROZDZIAŁ II

Odstępstwa od zakazów przewidzianych w art. 7 ust. 1 oraz w rozdziale I

Zgodnie z akapitem pierwszym art. 7 ust. 3 zakazy przewidziane w art. 7 ust. 1 i w rozdziale I nie mają zastosowania do karmienia:

- a) przeżuwaczy:
- (i) mlekiem, produktami na bazie mleka, produktami pochodnymi mleka, siarą oraz produktami z siary;
  - (ii) jajami i produktami jajecznymi;
  - (iii) kolagenem i żelatyną pochodzącymi od zwierząt innych niż przeżuwacze;
  - (iv) hydrolizatami białkowymi pochodzącymi z:
    - części zwierząt innych niż przeżuwacze, lub
    - skór i skórek przeżuwaczy;
  - (v) mieszankami paszowymi zawierającymi produkty wymienione w ppkt (i)–(iv) powyżej;
- b) zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze następującymi materiałami paszowymi i mieszankami paszowymi:
- (i) hydrolizatami białkowymi pochodzącymi z części zwierząt innych niż przeżuwacze lub ze skór i skórek przeżuwaczy;
  - (ii) mączką rybną i mieszankami paszowymi zawierającymi mączkę rybną, które są produkowane, wprowadzane do obrotu i stosowane zgodnie z ogólnymi warunkami ustanowionymi w rozdziale III i szczegółowymi warunkami ustanowionymi w rozdziale IV sekcja A;
  - (iii) dizasadowym fosforanem wapnia i trizasadowym fosforanem wapnia oraz mieszankami paszowymi zawierającymi takie fosforany, które są produkowane, wprowadzane do obrotu i stosowane zgodnie z ogólnymi warunkami ustanowionymi w rozdziale III i szczegółowymi warunkami ustanowionymi w rozdziale IV sekcja B;
  - (iv) produktami z krwi pochodzącymi od zwierząt innych niż przeżuwacze i mieszankami paszowymi zawierającymi takie produkty z krwi, które są produkowane, wprowadzane do obrotu i stosowane zgodnie z ogólnymi warunkami ustanowionymi w rozdziale III i szczegółowymi warunkami ustanowionymi w rozdziale IV sekcja C;
- c) zwierząt akwakultury przetworzonymi białkami zwierzęcymi, innymi niż mączka rybną, pochodzącymi od zwierząt innych niż przeżuwacze oraz mieszankami paszowymi zawierającymi takie przetworzone białka zwierzęce, które są produkowane, wprowadzane do obrotu i stosowane zgodnie z ogólnymi warunkami ustanowionymi w rozdziale III i szczegółowymi warunkami ustanowionymi w sekcji D rozdziału IV;
- d) nieodsadzonych przeżuwaczy preparatami mlekozastępczymi zawierającymi mączkę rybną, które są produkowane, wprowadzane do obrotu i stosowane zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w sekcji E rozdziału IV;
- e) zwierząt gospodarskich materiałami paszowymi pochodzenia roślinnego oraz mieszankami paszowymi zawierającymi takie materiały paszowe, zanieczyszczone nieznaczną ilością drzazg kostnych pochodzących od niedozwolonych gatunków zwierząt. Państwa członkowskie mogą skorzystać z tego odstępstwa wyłącznie po wcześniejszym przeprowadzeniu oceny ryzyka, która potwierdziła, że istnieje znikome zagrożenie dla zdrowia zwierząt. Ocena ryzyka musi uwzględniać co najmniej następujące elementy:

- (i) stopień zanieczyszczenia;
- (ii) charakter i źródło zanieczyszczenia;
- (iii) zamierzone wykorzystanie zanieczyszczonej paszy.

ROZDZIAŁ III

Ogólne warunki stosowania niektórych odstępstw przewidzianych w rozdziale II

SEKCJA A

Przewóz materiałów paszowych i mieszanek paszowych przeznaczonych do wykorzystania w karmieniu zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze

1. Następujące produkty przeznaczone do karmienia zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze są przewożone w pojazdach i kontenerach, które nie są używane do przewozu paszy przeznaczonej dla przeżuwaczy:
  - a) przetworzone białko zwierzęce luzem, w tym mączka rybna, pochodzące od zwierząt innych niż przeżuwacze;
  - b) dizasadowy fosforan wapnia i trizasadowy fosforan wapnia pochodzenia zwierzęcego;
  - c) produkty z krwi luzem, pochodzące od zwierząt innych niż przeżuwacze;
  - d) mieszanki paszowe luzem, zawierające materiały paszowe wymienione w lit. a), b) i c).

Rejestry wyszczególniające rodzaje produktów, które były przewożone, są przechowywane do udostępnienia właściwemu organowi przez okres co najmniej dwóch lat.

2. W drodze odstępstwa od pkt 1 pojazdy i kontenery, które były wcześniej używane do przewozu produktów wymienionych w tym punkcie, mogą być następnie używane do przewozu paszy przeznaczonej dla przeżuwaczy, o ile zostały one wcześniej wyczyszczone w celu uniknięcia zanieczyszczenia krzyżowego, zgodnie z udokumentowaną procedurą, co do której właściwy organ wydał uprzednią zgodę.

W przypadku stosowania takiej procedury dowód potwierdzający jej stosowanie jest przechowywany do udostępnienia właściwemu organowi przez okres co najmniej dwóch lat.

3. Przetworzone białko zwierzęce luzem, pochodzące od zwierząt innych niż przeżuwacze, i mieszanki paszowe luzem, zawierające przetworzone białko zwierzęce pochodzące od takich zwierząt, są przewożone w pojazdach i kontenerach, które nie są używane do przewozu paszy przeznaczonej dla zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze (wyjątek: zwierzęta akwakultury).
4. W drodze odstępstwa od pkt 3 pojazdy i kontenery, które były wcześniej używane do przewozu produktów wymienionych w tym punkcie, mogą być następnie używane do przewozu paszy przeznaczonej dla zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze (wyjątek: zwierzęta akwakultury), o ile zostały one wcześniej wyczyszczone w celu uniknięcia zanieczyszczenia krzyżowego, zgodnie z udokumentowaną procedurą, co do której właściwy organ wydał uprzednią zgodę.

W przypadku stosowania takiej procedury dowód potwierdzający jej stosowanie jest przechowywany do udostępnienia właściwemu organowi przez okres co najmniej dwóch lat.

SEKCJA B

Produkcja mieszanek paszowych przeznaczonych do wykorzystania w karmieniu zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze

1. Mieszanki paszowe, które są przeznaczone do karmienia zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze i które zawierają następujące materiały paszowe, są produkowane w zakładach, które nie produkują mieszanek paszowych dla przeżuwaczy i które są upoważnione przez właściwy organ:
  - a) mączkę rybną;
  - b) dizasadowy fosforan wapnia i trizasadowy fosforan wapnia pochodzenia zwierzęcego;
  - c) produkty z krwi pochodzące od zwierząt innych niż przeżuwacze.
2. W drodze odstępstwa od pkt 1 produkcja mieszanek paszowych dla przeżuwaczy w zakładach, produkujących również mieszanki paszowe dla zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze, które to mieszanki zawierają produkty wymienione w tym punkcie, może być dozwolona przez właściwy organ, po przeprowadzeniu kontroli na miejscu, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:
  - a) mieszanki paszowe przeznaczone dla przeżuwaczy muszą być produkowane i przechowywane – podczas składowania, przewozu i pakowania – w pomieszczeniach, które są fizycznie oddzielone od pomieszczeń, w których produkowane i przechowywane są mieszanki paszowe przeznaczone dla zwierząt innych niż przeżuwacze;

- b) szczególne rejestry zakupu i stosowania produktów wymienionych w pkt 1 oraz sprzedaży mieszanek paszowych zawierających te produkty muszą być przechowywane do udostępnienia właściwemu organowi przez okres co najmniej pięciu lat;
- c) należy regularnie przeprowadzać pobieranie i analizę próbek mieszanek paszowych przeznaczonych dla w celu zweryfikowania nieobecności niedozwolonych składników pochodzenia zwierzęcego, wykorzystując metody analizy dotyczące oznaczania składników pochodzenia zwierzęcego do celów kontroli pasz określone w załączniku VI do rozporządzenia Komisji (WE) nr 152/2009 (*); częstotliwość pobierania i analizowania próbek określa się na podstawie oceny ryzyka przeprowadzonej przez podmiot gospodarczy w ramach procedur opartych na analizie zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP); wyniki takiego pobierania i analizowania próbek są przechowywane do udostępnienia właściwemu organowi przez okres co najmniej pięciu lat.
3. W drodze odstępstwa od pkt 1 szczególne zezwolenie na produkcję mieszanek paszowych pełnoporcjowych z mieszanek paszowych, zawierających produkty wymienione w tym punkcie, nie jest wymagane w odniesieniu do podmiotów produkujących mieszanki paszowe na użytek własny, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:
- a) podmioty te muszą zostać zarejestrowane przez właściwy organ;
- b) podmioty te muszą utrzymywać wyłącznie zwierzęta inne niż przeżuwacze;
- c) podmioty te muszą produkować mieszanki paszowe pełnoporcjowe wyłącznie do użytku w tym samym gospodarstwie;
- d) wszelkie mieszanki paszowe, zawierające mączkę rybną, stosowane w produkcji mieszanek paszowych pełnoporcjowych muszą zawierać mniej niż 50 % surowego białka;
- e) wszelkie mieszanki paszowe, zawierające dizasadowy fosforan wapnia i trizasadowy fosforan wapnia pochodzenia zwierzęcego, stosowane w produkcji mieszanek paszowych pełnoporcjowych muszą zawierać mniej niż 10 % fosforu całkowitego;
- f) wszelkie mieszanki paszowe, zawierające produkty z krwi uzyskane od zwierząt innych niż przeżuwacze, stosowane w produkcji mieszanek paszowych pełnoporcjowych muszą zawierać mniej niż 50 % białka całkowitego.

SEKCJA C

Przywóz materiałów paszowych i mieszanek paszowych przeznaczonych do wykorzystania w karmieniu zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze (wyjątek: zwierzęta futerkowe)

Przed dopuszczeniem do swobodnego obrotu w Unii importerzy dopilnowują, aby każda przesyłka następujących materiałów paszowych i mieszanek paszowych, przeznaczonych do wykorzystania w karmieniu zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze (wyjątek: zwierzęta futerkowe) zgodnie z rozdziałem II niniejszego załącznika, była analizowana zgodnie z metodami analizy dotyczącymi oznaczania składników pochodzenia zwierzęcego do celów kontroli pasz określonych w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 152/2009 w celu zweryfikowania nieobecności niedozwolonych składników pochodzenia zwierzęcego:

- a) przetworzonego białka zwierzęcego, w tym mączki rybnej, pochodzącego od zwierząt innych niż przeżuwacze;
- b) produktów z krwi pochodzących od zwierząt innych niż przeżuwacze;
- c) mieszanek paszowych zawierających materiały paszowe wymienione w lit. a) i b).

SEKCJA D

Stosowanie i składowanie na terenie gospodarstw pasz przeznaczonych do wykorzystania w karmieniu zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze

1. Stosowanie i składowanie następujących pasz jest zakazane w gospodarstwach utrzymujących gatunki zwierząt gospodarskich, dla których takie pasze nie są przeznaczone:
- a) przetworzonego białka zwierzęcego, w tym mączki rybnej, pochodzącego od zwierząt innych niż przeżuwacze;
- b) dizasadowego fosforanu wapnia i trizasadowego fosforanu wapnia pochodzenia zwierzęcego;
- c) produktów z krwi pochodzących od zwierząt innych niż przeżuwacze;
- d) mieszanek paszowych zawierających materiały paszowe wymienione w lit. a)–c).
2. W drodze odstępstwa od pkt 1 właściwy organ może zezwolić na stosowanie i składowanie mieszanek paszowych, o których mowa w pkt 1 lit. d), w gospodarstwach utrzymujących gatunki zwierząt gospodarskich, dla których takie mieszanki paszowe nie są przeznaczone, pod warunkiem że w gospodarstwach tych wprowadzono środki zapobiegające karmieniu takimi mieszankami paszowymi gatunków zwierząt, dla których nie są one przeznaczone.

ROZDZIAŁ IV

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw przewidzianych w rozdziale II

SEKCJA A

Szczegółowe warunki mające zastosowanie do produkcji i stosowania mączki rybnej i mieszanek paszowych zawierających mączkę rybną, przeznaczonych do wykorzystania w karmieniu zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze (wyjątek: zwierzęta futerkowe)

Następujące szczegółowe warunki mają zastosowanie do produkcji i stosowania mączki rybnej i mieszanek paszowych zawierających mączkę rybną, przeznaczonych do wykorzystania w karmieniu zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze (wyjątek: zwierzęta futerkowe):

- a) mączka rybną musi być produkowana w zakładach przetwórczych przeznaczonych wyłącznie do produkcji produktów pochodzących od zwierząt wodnych, z wyjątkiem ssaków morskich;
- b) w dokumencie handlowym lub świadectwie zdrowia, w stosownych przypadkach, towarzyszącym mączce rybnej i mieszanom paszowym zawierającym mączkę rybną oraz na wszelkich opakowaniach zawierających takie produkty musi znajdować się wyraźny napis »zawiera mączkę rybną – nie stosować do karmienia przeżuwaczy«.

SEKCJA B

Szczegółowe warunki stosowania dżasadowego fosforanu wapnia i trizasadowego fosforanu wapnia pochodzenia zwierzęcego oraz mieszanek paszowych zawierających takie fosforany przeznaczone do wykorzystania w karmieniu zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze (wyjątek: zwierzęta futerkowe)

W dokumencie handlowym lub świadectwie zdrowia, w stosownych przypadkach, towarzyszącym dżasadowemu fosforanowi wapnia i trizasadowemu fosforanowi wapnia pochodzenia zwierzęcego oraz mieszanom paszowym zawierającym takie fosforany, jak i na wszelkich opakowaniach zawierających takie produkty musi znajdować się wyraźny napis »zawiera dżasadowy/trizasadowy fosforan wapnia pochodzenia zwierzęcego – nie stosować do karmienia przeżuwaczy«.

SEKCJA C

Szczegółowe warunki mające zastosowanie do produkcji i stosowania produktów z krwi pochodzących od zwierząt innych niż przeżuwacze i mieszanek paszowych zawierających takie produkty, przeznaczonych do wykorzystania w karmieniu zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze (wyjątek: zwierzęta futerkowe)

Następujące szczegółowe warunki mają zastosowanie do produkcji i stosowania produktów z krwi pochodzących od zwierząt innych niż przeżuwacze i mieszanek paszowych zawierających takie produkty z krwi, przeznaczonych do wykorzystania w karmieniu zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze (wyjątek: zwierzęta futerkowe):

- a) Krew przeznaczona do stosowania przy produkcji produktów z krwi pochodzi z rzeźni, które nie zajmują się ubojem przeżuwaczy i które zostały zarejestrowane przez właściwy organ jako nieprzeznaczone do uboju przeżuwaczy.

W drodze odstępstwa od tego szczegółowego warunku właściwy organ może zezwolić na ubój przeżuwaczy w rzeźni produkującej krew zwierząt innych niż przeżuwacze przeznaczoną do produkcji produktów z krwi do wykorzystania w paszach dla zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze.

Takie zezwolenie może zostać wydane jedynie w przypadku, gdy w wyniku kontroli właściwy organ uzyskał pewność co do skuteczności środków zapobiegających zanieczyszczeniu krzyżowemu krwi przeżuwaczy i zwierząt innych niż przeżuwacze.

Środki te obejmują przynajmniej następujące wymogi:

- (i) ubój zwierząt innych niż przeżuwacze musi być przeprowadzany na liniach, które są fizycznie oddzielone od linii używanych do uboju przeżuwaczy;
  - (ii) urządzenia do zbierania, składowania, przewozu i pakowania krwi pochodzącej od zwierząt innych niż przeżuwacze muszą być oddzielone od urządzeń przeznaczonych dla krwi pochodzącej od przeżuwaczy;
  - (iii) należy regularnie przeprowadzać pobieranie i analizę próbek krwi zwierząt innych niż przeżuwacze w celu wykrycia obecności białek przeżuwaczy. Stosowana metoda analizy musi być naukowo zatwierdzona do tego celu. Częstotliwość pobierania i analizowania próbek określa się na podstawie oceny ryzyka przeprowadzonej przez podmiot gospodarczy w ramach procedur opartych na analizie zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP).
- b) Krew przeznaczona do stosowania w produkcji produktów z krwi dla zwierząt innych niż przeżuwacze jest przewożona do zakładu przetwórczego w pojazdach i kontenerach przeznaczonych wyłącznie do przewozu krwi zwierząt innych niż przeżuwacze.

W drodze odstępstwa od tego szczegółowego warunku pojazdy i kontenery, które były wcześniej używane do przewozu krwi pochodzącej od przeżuwaczy, mogą być używane do przewozu krwi pochodzącej od zwierząt innych niż przeżuwacze, o ile zostały one wcześniej starannie wyczyszczone w celu uniknięcia zanieczyszczenia krzyżowego, zgodnie z udokumentowaną procedurą, co do której właściwy organ wydał uprzednią zgodę. W przypadku stosowania takiej procedury dowód potwierdzający jej stosowanie jest przechowywany do udostępnienia właściwemu organowi przez okres co najmniej dwóch lat.

- c) Produkty z krwi są produkowane w zakładach przetwórczych przetwarzających wyłącznie krew zwierząt innych niż przeżuwacze.

W drodze odstępstwa od tego szczegółowego warunku właściwy organ może zezwolić na produkcję produktów z krwi, przeznaczonych do wykorzystania w paszach dla zwierząt gospodarskich innych niż przeżuwacze, w zakładach przetwórczych przetwarzających krew przeżuwaczy.

Takie zezwolenie może zostać wydane jedynie w przypadku, gdy w wyniku kontroli właściwy organ uzyskał pewność co do skuteczności środków zapobiegających zanieczyszczeniu krzyżowemu.

Środki te obejmują przynajmniej następujące wymogi:

- (i) produkcja produktów z krwi zwierząt innych niż przeżuwacze musi odbywać się w zamkniętym systemie, który jest fizycznie oddzielony od systemu wykorzystywanego do produkcji produktów z krwi przeżuwaczy;
  - (ii) urządzenia do zbierania, składowania, przewozu i pakowania surowców luzem i produktów końcowych luzem pochodzących od zwierząt innych niż przeżuwacze muszą być oddzielone od urządzeń przeznaczonych dla surowców luzem i produktów końcowych luzem pochodzących od przeżuwaczy;
  - (iii) należy stale stosować proces bilansowania w odniesieniu do otrzymywanej krwi pochodzącej odpowiednio od przeżuwaczy i zwierząt innych niż przeżuwacze oraz odpowiadającym im produktem z krwi;
  - (iv) należy regularnie przeprowadzać pobieranie i analizę próbek produktów z krwi pochodzącej od zwierząt innych niż przeżuwacze w celu zweryfikowania nieobecności zanieczyszczenia krzyżowego z produktami z krwi pochodzącej od przeżuwaczy, wykorzystując metody analizy dotyczące oznaczania składników pochodzenia zwierzęcego do celów kontroli pasz określone w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 152/2009; częstotliwość pobierania i analizowania próbek określa się na podstawie oceny ryzyka przeprowadzonej przez podmiot gospodarczy w ramach procedur opartych na analizie zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP); wyniki takiego pobierania i analizowania próbek są przechowywane do udostępnienia właściwemu organowi przez okres co najmniej pięciu lat.
- d) W dokumencie handlowym lub świadectwie zdrowia, w stosownych przypadkach, towarzyszącym produktom z krwi i mieszankom paszowym zawierającym produkty z krwi oraz na wszelkich opakowaniach zawierających takie produkty musi znajdować się wyraźny napis »zawiera produkty z krwi – nie stosować do karmienia przeżuwaczy«.

SEKCJA D

Szczegółowe warunki mające zastosowanie do produkcji i stosowania przetworzonego białka zwierzęcego, innego niż mączka rybna, pochodzącego od zwierząt innych niż przeżuwacze oraz mieszanek paszowych zawierających takie przetworzone białko zwierzęce, przeznaczonych do wykorzystania w karmieniu zwierząt akwakultury

Następujące szczegółowe warunki mają zastosowanie do produkcji i stosowania przetworzonego białka zwierzęcego, innego niż mączka rybna, pochodzącego od zwierząt innych niż przeżuwacze oraz mieszanek paszowych zawierających takie białko, przeznaczonych do wykorzystania w karmieniu zwierząt akwakultury:

- a) Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do wykorzystania w produkcji przetworzonego białka zwierzęcego, o którym mowa w niniejszej sekcji, pochodzą albo bezpośrednio z rzeźni, które nie zajmują się ubojem przeżuwaczy i które zostały zarejestrowane przez właściwy organ jako nieprzeznaczone do uboju przeżuwaczy, albo z zakładów rozbioru, które nie zajmują się oddzielaniem od kości lub rozbiorem mięsa przeżuwaczy.

W drodze odstępstwa od tego szczegółowego warunku właściwy organ może zezwolić na ubój przeżuwaczy w rzeźni produkującej produkty uboczne pochodzące od zwierząt innych niż przeżuwacze, przeznaczone do produkcji przetworzonego białka zwierzęcego, o którym mowa w niniejszej sekcji.

Takie zezwolenie może zostać wydane jedynie w przypadku, gdy w wyniku kontroli właściwy organ uzyskał pewność co do skuteczności środków zapobiegających zanieczyszczeniu krzyżowemu produktów ubocznych pochodzących od przeżuwaczy i zwierząt innych niż przeżuwacze.

Środki te obejmują przynajmniej następujące wymogi:

- (i) ubój zwierząt innych niż przeżuwacze musi być przeprowadzany na liniach, które są fizycznie oddzielone od linii używanych do uboju przeżuwaczy;
- (ii) urządzenia do zbierania, składowania, przewozu i pakowania produktów ubocznych pochodzących od zwierząt innych niż przeżuwacze muszą być oddzielone od tych przeznaczonych dla produktów ubocznych pochodzących od przeżuwaczy;
- (iii) należy regularnie przeprowadzać pobieranie i analizę próbek produktów ubocznych pochodzących od zwierząt innych niż przeżuwacze w celu wykrycia obecności białek przeżuwaczy. Stosowana metoda analizy musi być naukowo zatwierdzona do tego celu. Częstotliwość pobierania i analizowania próbek określa się na podstawie oceny ryzyka przeprowadzonej przez podmiot gospodarczy w ramach procedur opartych na analizie zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP).

- b) Produkty uboczne pochodzące od zwierząt innych niż przeżuwacze, przeznaczone do wykorzystania w produkcji przetworzonego białka zwierzęcego, o którym mowa w niniejszej sekcji, są przewożone do zakładu przetwórczego w pojazdach i kontenerach, które nie są używane do przewozu produktów ubocznych pochodzących od przeżuwaczy.

W drodze odstępstwa od tego szczegółowego warunku mogą one być przewożone w pojazdach i kontenerach, które były uprzednio używane do przewozu produktów ubocznych pochodzących od przeżuwaczy, o ile takie pojazdy i kontenery zostały wcześniej wyczyszczone w celu uniknięcia zanieczyszczenia krzyżowego, zgodnie z udokumentowaną procedurą, co do której właściwy organ wydał uprzednią zgodę.

W przypadku stosowania takiej procedury dowód potwierdzający jej stosowanie jest przechowywany do udostępnienia właściwemu organowi przez okres co najmniej dwóch lat.

- c) Przetworzone białko zwierzęce, o którym mowa w niniejszej sekcji, jest produkowane w zakładach przetwórczych przeznaczonych wyłącznie do przetwarzania produktów ubocznych pochodzących od zwierząt innych niż przeżuwacze, uzyskanych z rzeźni i zakładów rozbioru, o których mowa w lit. a).

W drodze odstępstwa od tego szczegółowego warunku właściwy organ może zezwolić na produkcję przetworzonego białka zwierzęcego, o którym mowa w niniejszej sekcji, w zakładach przetwórczych przetwarzających produkty uboczne pochodzące od przeżuwaczy.

Takie zezwolenie może zostać wydane jedynie w przypadku, gdy w wyniku kontroli właściwy organ uzyskał pewność co do skuteczności środków zapobiegających zanieczyszczeniu krzyżowemu między przetworzonym białkiem zwierzęcym pochodzącym od przeżuwaczy a przetworzonym białkiem zwierzęcym pochodzącym od zwierząt innych niż przeżuwacze.

Te środki zapobiegawcze obejmują przynajmniej następujące wymogi:

- (i) produkcja przetworzonego białka zwierzęcego pochodzącego od przeżuwaczy musi odbywać się w zamkniętym systemie, który jest fizycznie oddzielony od systemu wykorzystywanego do produkcji przetworzonego białka zwierzęcego, o którym mowa w niniejszej sekcji;
  - (ii) produkty uboczne pochodzące od przeżuwaczy są przechowywane podczas składowania i przewozu w pomieszczeniach, które są fizycznie oddzielone od tych przeznaczonych dla produktów ubocznych pochodzących od zwierząt innych niż przeżuwacze;
  - (iii) przetworzone białko zwierzęce pochodzące od przeżuwaczy jest przechowywane podczas składowania i pakowania w pomieszczeniach, które są fizycznie oddzielone od tych przeznaczonych dla produktów końcowych pochodzących od zwierząt innych niż przeżuwacze;
  - (iv) należy regularnie przeprowadzać pobieranie i analizę próbek przetworzonego białka zwierzęcego, o którym mowa w niniejszej sekcji, w celu zweryfikowania nieobecności zanieczyszczenia krzyżowego przetworzonym białkiem zwierzęcym pochodzącym od przeżuwaczy, wykorzystując metody analizy dotyczące oznaczania składników pochodzenia zwierzęcego do celów kontroli pasz określone w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 152/2009; częstotliwość pobierania i analizowania próbek określa się na podstawie oceny ryzyka przeprowadzonej przez podmiot gospodarczy w ramach procedur opartych na analizie zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP); wyniki takiego pobierania i analizowania próbek są przechowywane do udostępnienia właściwemu organowi przez okres co najmniej pięciu lat.
- d) Mieszanki paszowe zawierające przetworzone białko zwierzęce, o którym mowa w niniejszej sekcji, są produkowane w zakładach, które są upoważnione do tego przez właściwy organ i przeznaczone wyłącznie do produkcji pasz dla zwierząt akwakultury.

W drodze odstępstwa od tego szczegółowego warunku:

- (i) produkcja mieszanek paszowych dla zwierząt akwakultury w zakładach, które produkują również mieszanki paszowe przeznaczone dla innych zwierząt gospodarskich (wyjątek: zwierzęta futerkowe) może być zezwolona przez właściwy organ, po przeprowadzeniu kontroli na miejscu, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:
  - mieszanki paszowe przeznaczone dla przeżuwaczy muszą być produkowane i przechowywane – podczas składowania, przewozu i pakowania – w pomieszczeniach, które są fizycznie oddzielone od pomieszczeń, w których produkowane i przechowywane są mieszanki paszowe przeznaczone dla zwierząt innych niż przeżuwacze,
  - mieszanki paszowe przeznaczone dla zwierząt akwakultury muszą być produkowane i przechowywane – podczas składowania, przewozu i pakowania – w pomieszczeniach, które są fizycznie oddzielone od pomieszczeń, w których produkowane i przechowywane są mieszanki paszowe przeznaczone dla pozostałych zwierząt innych niż przeżuwacze,
  - szczegółowe rejestry zakupu i stosowania przetworzonego białka zwierzęcego, o którym mowa w niniejszej sekcji, oraz sprzedaży mieszanek paszowych zawierających takie białko muszą być przechowywane do udostępnienia właściwemu organowi przez okres co najmniej pięciu lat,
  - należy regularnie przeprowadzać pobieranie i analizę próbek mieszanek paszowych przeznaczonych dla zwierząt gospodarskich innych niż zwierzęta akwakultury w celu zweryfikowania nieobecności niedozwolonych składników pochodzenia zwierzęcego, wykorzystując metody analizy dotyczące oznaczania składników pochodzenia zwierzęcego do celów kontroli pasz określone w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 152/2009; częstotliwość pobierania i analizowania próbek określa się na podstawie oceny ryzyka przeprowadzonej przez podmiot gospodarczy w ramach procedur opartych na analizie zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP). Wyniki muszą być przechowywane w celu ich udostępnienia właściwemu organowi przez przynajmniej pięć lat;

- (ii) szczególne zezwolenie na produkcję mieszanek paszowych pełnoporcjowych z mieszanek paszowych zawierających przetworzone białko zwierzęce, o którym mowa w niniejszej sekcji, nie jest wymagane w odniesieniu do podmiotów produkujących mieszanki paszowe na użytek własny z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków; podmioty te:
- są zarejestrowane przez właściwy organ,
  - utrzymują tylko zwierzęta akwakultury,
  - produkują mieszanki paszowe pełnoporcjowe dla zwierząt akwakultury wyłącznie do użytku w tym samym gospodarstwie, oraz
  - mieszanki paszowe zawierające przetworzone białko zwierzęce, o którym mowa w niniejszej sekcji, stosowane w produkcji mieszanek paszowych na użytek własny, zawierają mniej niż 50 % białka całkowitego.
- e) W dokumencie handlowym lub świadectwie zdrowia, w stosownych przypadkach, towarzyszącym przetworzonemu białku zwierzęcemu, o którym mowa w niniejszej sekcji, oraz na wszelkich opakowaniach znajduje się wyraźny napis »przetworzone białko zwierzęce pochodzące od zwierząt innych niż przeżuwacze – nie stosować do produkcji paszy dla zwierząt gospodarskich, z wyjątkiem zwierząt akwakultury i zwierząt futerkowych«.

W dokumencie handlowym lub świadectwie zdrowia, w stosownych przypadkach, towarzyszącym mieszanekom paszowym dla zwierząt akwakultury, zawierającym przetworzone białko zwierzęce, o którym mowa w niniejszej sekcji, oraz na wszelkich opakowaniach znajduje się wyraźny napis »zawiera przetworzone białko zwierzęce pochodzące od zwierząt innych niż przeżuwacze – nie stosować do karmienia zwierząt gospodarskich, z wyjątkiem zwierząt akwakultury i zwierząt futerkowych«.

SEKCJA E

Szczegółowe warunki mające zastosowanie do produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania preparatów mlekozastępczych zawierających mączkę rybną do karmienia nieodsadzonych przeżuwaczy

Następujące szczegółowe warunki mają zastosowanie do produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania preparatów mlekozastępczych zawierających mączkę rybną w karmieniu nieodsadzonych zwierząt gospodarskich z gatunków przeżuwaczy:

- a) mączka rybna stosowana w preparatach mlekozastępczych produkowana jest w zakładach przetwórczych przeznaczonych wyłącznie do produkcji produktów pochodzących od zwierząt wodnych, z wyjątkiem ssaków morskich, i spełnia ogólne warunki określone w rozdziale III;
- b) stosowanie mączki rybnej w przypadku nieodsadzonych zwierząt gospodarskich z gatunków przeżuwaczy jest dozwolone wyłącznie przy produkcji preparatów mlekozastępczych, dystrybuowanych w formie suchej i podawanych po rozcieńczeniu w określonej ilości płynu, przeznaczonych do karmienia nieodsadzonych przeżuwaczy i mających charakter dodatku do mleka przejściowego lub jego substytutu, przed zakończeniem odsadzania;
- c) preparaty mlekozastępcze zawierające mączkę rybną przeznaczone dla nieodsadzonych zwierząt gospodarskich z gatunków przeżuwaczy są produkowane w zakładach, które nie produkują innych pasz dla przeżuwaczy i które są upoważnione do tego przez właściwy organ.

W drodze odstępstwa od tego szczegółowego warunku produkcja innych mieszanek paszowych dla przeżuwaczy w zakładach, które produkują również preparaty mlekozastępcze zawierające mączkę rybną przeznaczone dla nieodsadzonych zwierząt gospodarskich z gatunków przeżuwaczy może być zezwolona przez właściwy organ, po przeprowadzeniu kontroli na miejscu, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:

- (i) inne mieszanki paszowe przeznaczone dla przeżuwaczy muszą być przechowywane – podczas składowania, przewozu i pakowania – w pomieszczeniach fizycznie oddzielonych od pomieszczeń na mączkę rybną luzem i preparaty mlekozastępcze zawierające mączkę rybną, luzem;
- (ii) inne mieszanki paszowe przeznaczone dla przeżuwaczy muszą być produkowane w pomieszczeniach fizycznie oddzielonych od pomieszczeń, w których produkowane są preparaty mlekozastępcze zawierające mączkę rybną;
- (iii) szczegółowe rejestry zakupu i stosowania mączki rybnej oraz sprzedaży preparatów mlekozastępczych zawierających mączkę rybną muszą być przechowywane w celu udostępnienia właściwemu organowi przez przynajmniej pięć lat;
- (iv) należy regularnie przeprowadzać pobieranie i analizę próbek mieszanek paszowych przeznaczonych dla przeżuwaczy w celu zweryfikowania nieobecności niedozwolonych składników pochodzenia zwierzęcego, wykorzystując metody analizy dotyczące oznaczania składników pochodzenia zwierzęcego do celów kontroli pasz określone w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 152/2009; częstotliwość pobierania i analizowania próbek określa się na podstawie oceny ryzyka przeprowadzonej przez podmiot gospodarczy w ramach procedur opartych na analizie zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP); wyniki muszą być przechowywane w celu ich udostępnienia właściwemu organowi przez przynajmniej pięć lat;

- d) przed dopuszczeniem do swobodnego obrotu w Unii importerzy dopilnowują, aby każda przesyłka przywożonych preparatów mlekozastępczych zawierających mączkę rybną była analizowana zgodnie z metodami analizy dotyczącymi oznaczania składników pochodzenia zwierzęcego do celów kontroli pasz określonymi w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 152/2009 w celu zweryfikowania nieobecności niedozwolonych składników pochodzenia zwierzęcego;
- e) w dokumencie handlowym lub świadectwie zdrowia, w stosownych przypadkach, towarzyszącym preparatom mlekozastępczym zawierającym mączkę rybną, przeznaczonym dla nieodsadzonych zwierząt gospodarskich z gatunków przeżuwaczy, oraz na wszelkich opakowaniach zawierających takie preparaty mlekozastępcze musi znajdować się wyraźny napis »zawiera mączkę rybną – nie stosować do karmienia przeżuwaczy, z wyjątkiem nieodsadzonych przeżuwaczy«;
- f) preparaty mlekozastępcze luzem, zawierające mączkę rybną, przeznaczone dla nieodsadzonych zwierząt gospodarskich z gatunków przeżuwaczy są przewożone w pojazdach i kontenerach, które nie są używane do przewozu innych pasz przeznaczonych dla przeżuwaczy.
- W drodze odstępstwa od tego szczegółowego warunku pojazdy i kontenery, które będą następnie używane do przewozu innych pasz przeznaczonych dla przeżuwaczy, luzem, mogą być używane do przewozu preparatów mlekozastępczych zawierających mączkę rybną i przeznaczonych dla nieodsadzonych zwierząt gospodarskich z gatunków przeżuwaczy, luzem, o ile takie pojazdy i kontenery zostały wcześniej wyczyszczone w celu uniknięcia zanieczyszczenia krzyżowego, zgodnie z udokumentowaną procedurą, co do której właściwy organ wydał uprzednią zgodę. W przypadku stosowania takiej procedury dowód potwierdzający jej stosowanie jest przechowywany do udostępnienia właściwemu organowi przez okres co najmniej dwóch lat;
- g) w gospodarstwach, w których utrzymywane są przeżuwacze, wprowadza się środki zapobiegające żywieniu preparatami mlekozastępczymi zawierającymi mączkę rybną innych przeżuwaczy niż przeżuwacze nieodsadzone. Właściwy organ sporządza wykaz gospodarstw, w których stosuje się preparaty mlekozastępcze zawierające mączkę rybną, używając do tego celu systemu wcześniejszego powiadamiania przez gospodarstwo lub innego systemu, zapewniając tym samym zgodność z tym warunkiem szczegółowym.

ROZDZIAŁ V

Wymagania ogólne

SEKCJA A

Wykazy

Państwa członkowskie aktualizują oraz podają do wiadomości publicznej wykazy:

- a) rzeźni, z których można pozyskiwać krew produkowaną zgodnie z rozdziałem IV sekcja C lit. a);
- b) upoważnionych zakładów przetwórczych wytwarzających produkty z krwi zgodnie z rozdziałem IV sekcja C lit. c);
- c) rzeźni i zakładów rozbioru, z których można pozyskiwać produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do stosowania przy produkcji przetworzonego białka zwierzęcego zgodnie z rozdziałem IV sekcja D lit. a);
- d) upoważnionych zakładów przetwórczych produkujących przetworzone białko zwierzęce pochodzące od zwierząt innych niż przeżuwacze, które działają zgodnie z rozdziałem IV sekcja D lit. c);
- e) upoważnionych zakładów, o których mowa w rozdziale III sekcja B, w rozdziale IV sekcja D lit. d) oraz w rozdziale IV sekcja E lit c);
- f) podmiotów produkujących mieszanki paszowe na użytek własny, które zostały zarejestrowane i działają zgodnie z warunkami ustanowionymi w rozdziale III sekcja B oraz rozdziale IV sekcja D lit. d).

SEKCJA B

Przewóz materiałów paszowych i mieszanek paszowych zawierających produkty pochodzące od przeżuwaczy

1. Materiały paszowe luzem i mieszanki paszowe luzem zawierające produkty pochodzące od przeżuwaczy, inne niż produkty wymienione w lit. a), b) i c), są przewożone w pojazdach i kontenerach, które nie są używane do przewozu pasz przeznaczonych dla zwierząt gospodarskich (wyjątek: zwierzęta futerkowe):
- a) mleko, produkty na bazie mleka, produkty pochodne mleka, siara oraz produkty z siary;
- b) dizasadowy fosforan wapnia i trizasadowy fosforan wapnia pochodzenia zwierzęcego;
- c) hydrolizaty białkowe pochodzące ze skór i skórek przeżuwaczy.

2. W drodze odstępstwa od pkt 1 pojazdy i kontenery, które były wcześniej używane do przewozu materiałów paszowych luzem i mieszanek paszowych luzem wymienionych w tym punkcie, mogą być używane do przewozu paszy przeznaczonej dla zwierząt gospodarskich (wyjątek: zwierzęta futerkowe), o ile zostały one wcześniej wyczyszczone w celu uniknięcia zanieczyszczenia krzyżowego, zgodnie z udokumentowaną procedurą, co do której właściwy organ wydał uprzednią zgodę.

W przypadku stosowania takiej procedury dowód potwierdzający jej stosowanie jest przechowywany do udostępnienia właściwemu organowi przez okres co najmniej dwóch lat.

SEKCJA C

Produkcja mieszanek paszowych zawierających produkty pochodzące od przeżuwaczy

Mieszanki paszowe, które zawierają produkty pochodzące od przeżuwaczy, inne niż produkty wymienione w lit. a), b) i c), nie mogą być wytwarzane w zakładach produkujących pasze dla zwierząt gospodarskich (wyjątek: zwierzęta futerkowe):

- a) mleko, produkty na bazie mleka, produkty pochodne mleka, siara oraz produkty z siary;
- b) dizasadowy fosforan wapnia i trizasadowy fosforan wapnia pochodzenia zwierzęcego;
- c) hydrolizaty białkowe pochodzące ze skór i skórek przeżuwaczy.

SEKCJA D

Stosowanie i przechowywanie na terenie gospodarstw materiałów paszowych i mieszanek paszowych dla zwierząt gospodarskich, zawierających produkty pochodzące od przeżuwaczy

Stosowanie i przechowywanie materiałów paszowych i mieszanek paszowych dla zwierząt gospodarskich, zawierających produkty pochodzące od przeżuwaczy, inne niż produkty wymienione w lit. a), b) i c), jest zakazane w gospodarstwach utrzymujących zwierzęta gospodarskie (wyjątek: zwierzęta futerkowe):

- a) mleko, produkty na bazie mleka, produkty pochodne mleka, siara oraz produkty z siary;
- b) dizasadowy fosforan wapnia i trizasadowy fosforan wapnia pochodzenia zwierzęcego;
- c) hydrolizaty białkowe pochodzące ze skór i skórek przeżuwaczy.

SEKCJA E

Wywóz przetworzonego białka zwierzęcego oraz produktów zawierających takie białko

1. Wywóz przetworzonego białka zwierzęcego pochodzącego od przeżuwaczy oraz produktów zawierających takie białko jest zakazany.

W drodze odstępstwa zakaz ten nie dotyczy przetworzonej karmy dla zwierząt domowych, w tym karmy dla zwierząt domowych w puszkach, zawierającej białka zwierzęce pochodzące od przeżuwaczy, która została poddana obróbce i jest oznakowana zgodnie z przepisami Unii.

2. Wywóz przetworzonego białka zwierzęcego pochodzącego od zwierząt innych niż przeżuwacze oraz produktów zawierających takie białko jest dozwolony, wyłącznie jeśli spełnione zostały następujące warunki:

- a) są one przeznaczone do zastosowania niezabronionego w art. 7 i w niniejszym załączniku;
- b) przed wywozem zawarte zostało pisemne porozumienie z właściwym organem w wywozącym państwie członkowskim lub Komisją a właściwym organem w przywożącym państwie trzecim, zawierające zobowiązanie przywożącego państwa trzeciego, że będzie ono przestrzegało ostatecznego stosowania i nie będzie ponownie wywozić przetworzonego białka zwierzęcego lub produktów zawierających takie białko w celu stosowania zabronionego w art. 7 lub w niniejszym załączniku.

3. Pisemne porozumienie zawarte zgodnie z pkt 2 lit. b) powyżej zostaje przedstawione w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.

4. Punkt 2 i 3 nie mają zastosowania do wywozu:

- a) mączki rybnej i mieszanek paszowych zawierających mączkę rybną;
- b) mieszanek paszowych przeznaczonych dla zwierząt akwakultury;
- c) karmy dla zwierząt domowych.

SEKCJA F

Kontrole urzędowe

1. Kontrole urzędowe przeprowadzone przez właściwy organ w celu sprawdzenia zgodności z zasadami ustanowionymi w niniejszym załączniku obejmują inspekcje i pobieranie do analizy próbek, obejmujących przetworzone białko zwierzęce i pasze, zgodnie z metodami analizy dotyczącymi oznaczania składników pochodzenia zwierzęcego do celów kontroli pasz określonymi w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 152/2009.
2. Właściwy organ regularnie sprawdza kompetencje laboratoriów przeprowadzających analizy w celu takich kontroli urzędowych, w szczególności poprzez międzylaboratoryjne badania porównawcze.
Jeśli kompetencje uznaje się za niezadawalające, przed wykonaniem dalszych analiz, jako minimalne działanie naprawcze, należy przeprowadzić dodatkowe szkolenie pracowników laboratorium.

(*) Dz.U. L 54 z 26.2.2009, s. 1.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 57/2013**z dnia 23 stycznia 2013 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1418/2007 dotyczące wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów do pewnych państw nienależących do OECD****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 37 ust. 2 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 674/2012 ⁽²⁾ zmieniono załącznik do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1418/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. dotyczącego wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów wymienionych w załączniku III lub IIIA rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady do pewnych państw, których nie obowiązuje decyzja OECD w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 37 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Komisja uwzględniła odpowiedź udzieloną przez Malesję na pisemny wniosek Komisji. Malesja następnie oświadczyła na piśmie, że informacje zawarte

w jej odpowiedzi w odniesieniu do podpozycji B1100 – „lut twardego cynku” – oraz pozycji B3010 i GH013 nie odzwierciedlają obowiązujących przepisów i procedur, które nie zakazują przywozu tych odpadów. Malesja zwróciła się zatem z wnioskiem o zmianę procedury dotyczącej podpozycji B1100 – „lut twardego cynku” – z opcji a) na opcję c), a w odniesieniu do pozycji B3010 i GH013 – z opcji a) na opcję d).

- (3) Aby poprawić ten błąd, uwzględniając skutki dla podmiotów gospodarczych, należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1418/2007,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1418/2007 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie czternastego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 24.7.2012, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 316 z 4.12.2007, s. 6.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1418/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) poniższa pozycja dotycząca Malezji:

„B1020–B1100”			
---------------	--	--	--

otrzymuje brzmienie:

„B1020–B1100, z wyjątkiem lutu twardego cynku w odnie- sieniu do B1100		W odniesieniu do B1100: — lut twardego cynku”	
--	--	--	--

2) poniższa pozycja dotycząca Malezji:

„B3010”			
---------	--	--	--

otrzymuje brzmienie:

			„B3010”
--	--	--	---------

3) poniższa pozycja dotycząca Malezji:

„GG030-GH013”			
---------------	--	--	--

otrzymuje brzmienie:

„GG030-GG040			
			GH013”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 58/2013**z dnia 23 stycznia 2013 r.****zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 247,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1875/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny ⁽²⁾ wprowadziło pojęcie upoważnionych przedsiębiorców (AEO). Przedsiębiorcy, którzy spełniają warunki konieczne do otrzymania pełnego statusu AEO lub statusu AEO – bezpieczeństwo i ochrona, powinni być uważani za solidnych partnerów w łańcuchu dostaw i tym samym powinni móc odnosić korzyści również z ułatwień odnoszących się do kontroli celnych dotyczących bezpieczeństwa i ochrony.
- (2) Unia uznaje programy partnerstwa handlowego realizowane przez niektóre państwa trzecie i opracowywane zgodnie ze standardami zmierzającymi do ochrony i ułatwienia handlu światowego, uzgodnionymi w Światowej Organizacji Celnej. W rezultacie Unia przyznaje ułatwienia tym przedsiębiorcom z państwa trzeciego, którzy posiadają status członkowski w ramach prowadzonego przez organ celny programu w tym państwie trzecim. Konieczne jest zatem wprowadzenie środków

służących identyfikacji w przywozowych deklaracjach skróconych przedsiębiorców posiadających status członkowski w ramach programów partnerstwa handlowego prowadzonych w państwach trzecich. Bez stosownej identyfikacji takich przedsiębiorców w przywozowych deklaracjach skróconych stosowne ułatwienia nie będą przyznawane.

- (3) W związku z tym należy dostosować załącznik 30a do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽³⁾, aby umożliwić wskazanie niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego przedsiębiorcy w państwie trzecim.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2454/93.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku 30a do rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 stycznia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 360 z 19.12.2006, s. 64.⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku 30a, w części 4 „Wyjaśnienia dotyczące danych”, w wyjaśnieniu dotyczącym danych „Nadawca”, ustęp trzeci „Przywozowe deklaracje skrócone” otrzymuje brzmienie:

„Przywozowe deklaracje skrócone:

Informacja ta podawana jest w postaci numeru EORI nadawcy, jeżeli osoba składająca deklarację skróconą dysponuje tym numerem.

W przypadku gdy ułatwienia są przyznawane w ramach realizowanego przez państwo trzecie programu partnerstwa handlowego, który jest uznawany przez Unię, taka informacja może być podawana w postaci niepowtarzalnego numeru identyfikacyjnego w państwie trzecim, który został udostępniony Unii przez dane państwo trzecie. Taki numer można stosować, jeżeli osoba składająca deklarację skróconą dysponuje tym numerem.

Numer ma następującą strukturę:

Pole	Zawartość	Rodzaj pola	Forma	Przykłady
1	Identyfikator państwa trzeciego (kod kraju ISO alfa 2)	Alfabetyczne; 2	a2	US JP
2	Niepowtarzalny numer identyfikacyjny w państwie trzecim	Alfanumeryczne; do 15	an..15	1234567890ABCDE AbCd9875F pt20130101aa

Przykładowo: »US1234567890ABCDE« dla nadawcy ze Stanów Zjednoczonych (kod kraju: US), którego niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym jest 1234567890ABCDE. »JPAbCd9875F« dla nadawcy z Japonii (kod kraju: JP), którego niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym jest AbCd9875F. »USpt20130101aa« dla nadawcy ze Stanów Zjednoczonych (kod kraju: US), którego niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym jest pt20130101aa.

Identyfikator państwa trzeciego: alfabetyczne kody Unii dla krajów i terytoriów oparte są na obowiązujących kodach ISO alfa 2 (a2), o ile są one zgodne z kodami krajów określonymi zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95 (*).

(*) Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 23.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 59/2013**z dnia 23 stycznia 2013 r.****zmieniające, w odniesieniu do substancji monenzyna, załącznik do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 w związku z jego art. 17,

uwzględniając opinię Europejskiej Agencji Leków wydaną przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Maksymalny limit pozostałości („MLP”) substancji farmakologicznie czynnych przeznaczonych do stosowania w Unii w weterynaryjnych produktach leczniczych dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, bądź w produktach biobójczych stosowanych w produkcji zwierzęcej należy określać zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 470/2009.
- (2) Substancje farmakologicznie czynne i ich klasyfikację w odniesieniu do MLP w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego określono w załączniku do rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego ⁽²⁾.
- (3) Obecnie monenzyna jest wymieniona w tabeli 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 jako substancja

dopuszczona do stosowania u bydła, w zastosowaniu do mięśni, tłuszczu, wątroby, nerek i mleka.

- (4) Do Europejskiej Agencji Leków złożono wniosek o zmianę istniejącego wpisu dotyczącego monenzyny.
- (5) Wnioskodawca dostarczył dodatkowe dane, które zostały ocenione przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych. Na ich podstawie Komitet zaleca zmianę obecnych maksymalnych limitów pozostałości dla monenzyny.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić wpis dotyczący monenzyny w tabeli 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 37/2010.
- (7) Zainteresowanym podmiotom należy zapewnić odpowiedni czas na wprowadzenie środków niezbędnych do zapewnienia zgodności z nowym MLP.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 25 marca 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2010, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W tabeli 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 wpis dotyczący monenzyny otrzymuje brzmienie:

Substancja farmakologicznie czynna	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	MLP	Tkanki docelowe	Inne przepisy (na podstawie art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 470/2009)	Klasyfikacja terapeutyczna
„Monenzyna	Monenzyna A	Bydło	2 µg/kg 10 µg/kg 50 µg/kg 10 µg/kg 2 µg/kg	Mięśnie Tłuszcz Wątroba Nerki Mleko	BRAK WPISU	Środki przeciwwakacyjne/Antybiotyki”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 60/2013**z dnia 23 stycznia 2013 r.****zmieniające po raz 185. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. a) i art. 7a ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu na mocy tego rozporządzenia.
- (2) Dnia 14 stycznia 2013 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjął decyzję o wykreśleniu nazwiska jednej osoby fizycznej z wykazu osób, grup i podmiotów, w odnie-

sieniu do których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych, po rozpatrzeniu złożonego przez tę osobę wniosku o skreślenie jej nazwiska z tego wykazu oraz szczegółowego sprawozdania Rzecznika Praw Obywatelskich, sporządzonego zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1904(2009).

- (3) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się następujące zmiany:

w tytule „Osoby fizyczne” wykreśla się następujący wpis:

„Adel Abdul Jalil Ibrahim Batterjee (alias a) ‘Adil Al-Battarjee, b) Adel Batterjee, c) ‘Adil ‘Abd al Jalil Batarji, d) Adel Abdul Jaleel I. Batterjee). Adres: 2 Helmi Kutbi Street, Jedda, Arabia Saudyjska. Data urodzenia: a) 1.7.1946, b) 1.6.1946. Miejsce urodzenia: Jedda, Arabia Saudyjska. Obywatelstwo: saudyjskie. Nr paszportu: F 572010 (data wydania: 22.12.2004, data wygaśnięcia: 28.10.2009).”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 61/2013**z dnia 23 stycznia 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	65,3
	TN	84,9
	TR	103,3
	ZZ	84,5
0707 00 05	EG	200,0
	JO	182,1
	MA	158,2
	TR	166,4
	ZZ	176,7
0709 91 00	EG	128,6
	ZZ	128,6
0709 93 10	EG	105,4
	MA	92,6
	TR	138,3
	ZZ	112,1
0805 10 20	EG	54,1
	MA	56,8
	TN	54,0
	TR	63,8
	ZA	46,1
	ZZ	55,0
0805 20 10	MA	89,0
	ZZ	89,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	180,3
	KR	138,2
	MA	158,2
	TR	84,6
	ZZ	140,3
0805 50 10	EG	56,9
	TR	74,0
	ZZ	65,5
0808 10 80	CN	100,8
	MK	35,9
	US	176,0
	ZZ	104,2
0808 30 90	CN	51,8
	US	132,9
	ZZ	92,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 62/2013**z dnia 23 stycznia 2013 r.****ustalające współczynnik akceptacji dla wydawania pozwoleń na wywóz, odrzucające wnioski o pozwolenie na wywóz i zawieszające składanie wniosków o pozwolenie na wywóz pozakwotowego cukru**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7e w związku z jego art. 9 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 61 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 cukier wyprodukowany w ilości przekraczającej kwotę, o której mowa w art. 56 wymienionego rozporządzenia, może zostać wywieziony wyłącznie w ramach limitu ilościowego ustalonego przez Komisję.
- (2) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 394/2012 z dnia 8 maja 2012 r. ustalające limit ilościowy dla wywozu pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy na okres do końca roku gospodarczego 2012/2013 ⁽³⁾ ustala wymienione limity ilościowe.

- (3) Ilości cukru objęte wnioskami o pozwolenie na wywóz przekraczają limit ilościowy określony w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 394/2012. Należy zatem ustalić współczynnik akceptacji dla ilości wnioskowanych w dniach od 14 do 18 stycznia 2013 r. Wszystkie wnioski o pozwolenie na wywóz cukru złożone po dniu 18 stycznia 2013 r. należy zatem odrzucić, a składanie wniosków o pozwolenie na wywóz zawiesić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Pozwolenia na wywóz pozakwotowego cukru, o które wnioski złożono w dniach od 14 do 18 stycznia 2013 r. są wydawane dla wnioskowanych ilości pomnożonych przez współczynnik akceptacji w wysokości 40,367343 %.
2. Wnioski o pozwolenie na wywóz pozakwotowego cukru złożone w dniach 21, 22, 23, 24 i 25 stycznia 2013 r. zostają odrzucone.
3. Składanie wniosków o pozwolenie na wywóz pozakwotowego cukru zawieszają się na okres od dnia 28 stycznia 2013 r. do dnia 30 września 2013 r.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2013 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 123 z 9.5.2012, s. 30.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 63/2013**z dnia 23 stycznia 2013 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych ceł przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 892/2012 na rok gospodarczy 2012/2013**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych ceł stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2012/2013 rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 892/2012 ⁽³⁾. Ceny te i cła zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 48/2013 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot, zgodnie z art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

- (3) Ze względu na konieczność zapewnienia, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe cła mające zastosowanie przy przywozie produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2012/2013 rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 892/2012, zostają zmienione i są zamieszczone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 263 z 28.9.2012, s. 37.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 18 z 22.1.2013, s. 15.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych cel przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, mające zastosowanie od dnia 24 stycznia 2013 r.

(w EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowego cła za 100 kg netto produktu
1701 12 10 ⁽¹⁾	31,88	1,59
1701 12 90 ⁽¹⁾	31,88	5,16
1701 13 10 ⁽¹⁾	31,88	1,72
1701 13 90 ⁽¹⁾	31,88	5,59
1701 14 10 ⁽¹⁾	31,88	1,72
1701 14 90 ⁽¹⁾	31,88	5,59
1701 91 00 ⁽²⁾	36,96	6,75
1701 99 10 ⁽²⁾	36,96	3,25
1701 99 90 ⁽²⁾	36,96	3,25
1702 90 95 ⁽³⁾	0,37	0,30

⁽¹⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 22 stycznia 2013 r.

zmieniająca decyzję wykonawczą 2011/77/UE w sprawie przyznania Irlandii pomocy finansowej Unii

(2013/48/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiające europejski mechanizm stabilizacji finansowej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na wniosek władz Irlandii Rada przyznała temu krajowi pomoc finansową w drodze decyzji wykonawczej Rady 2011/77/UE ⁽²⁾ w celu wsparcia programu istotnych reform gospodarczych i finansowych, ukierunkowanego na przywrócenie zaufania, umożliwienie powrotu gospodarki na ścieżkę trwałego wzrostu oraz zapewnienie stabilności finansowej w Irlandii, w strefie euro i w Unii.
- (2) Zgodnie z art. 3 ust. 9 decyzji wykonawczej 2011/77/UE Komisja Europejska, wraz z Międzynarodowym Funduszem Walutowym (MFW) i we współpracy z Europejskim Bankiem Centralnym (EBC), dokonała ósmego przeglądu postępów poczynionych przez władze Irlandii we wdrażaniu uzgodnionych środków, a także skuteczności tych środków oraz ich wpływu na gospodarkę i społeczeństwo.
- (3) Dokonano znacznego postępu, jeśli chodzi o realizację celów programu dotyczących delewarowania banków. W szczególności dwa banki krajowe albo zrealizowały już cel polegający na obniżeniu wskaźnika relacji kredytów do depozytów do poziomu 122,5 %, albo są na zaawansowanym etapie realizacji tego celu, który pierwotnie miał zostać osiągnięty do końca 2013 r. Trzeci bank krajowy dokonał sprzedaży niektórych aktywów niezwiązanych z działalnością podstawową, a obowiązujące go wymogi programu w zakresie delewarowania zostaną ponownie ocenione w następstwie przyjęcia przez Komisję Europejską decyzji w sprawie jego planu restrukturyzacji.
- (4) Mając na uwadze poczynione znaczne postępy, zmiana przewidzianych w programie reform ram monitorowania delewarowania banków w kierunku realizacji nominalnych celów w zakresie sprzedaży aktywów niezwiąza-

nych z działalnością podstawową, a także zaawansowane monitorowanie służące zagwarantowaniu poprawy wskaźników stabilnego finansowania netto banków oraz ich wskaźników pokrycia płynności przyczyniłyby się do uniknięcia nadmiernych zakłóceń oprocentowania depozytów bankowych i przygotowałyby banki do przestrzegania wymogów dotyczących pokrycia płynności przewidzianych w pakiecie Bazylea III.

- (5) W świetle powyższych zmian i okoliczności należy zmienić decyzję wykonawczą 2011/77/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 3 decyzji wykonawczej 2011/77/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 8 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) delewarowanie banków krajowych w kierunku realizacji nominalnych celów w zakresie sprzedaży aktywów niezwiązanych z działalnością podstawową i amortyzacji, określonych w PLAR z 2011 r., chyba że uzgodniono inaczej z Komisją Europejską w kontekście trwającej oceny planów restrukturyzacji banków, a także monitorowanie postępów poczynionych przez banki w kierunku przestrzegania przewidzianych w pakiecie Bazylea III wymogów dotyczących pokrycia płynności oraz poziomu wskaźników stabilnego finansowania zgodnie z ramami zaawansowanego monitorowania uzgodnionymi w ramach programu;”;

- 2) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W 2013 r., zgodnie z wymogami zawartymi w protokole ustaleń, Irlandia:

- a) zakończy przeprowadzanie w odniesieniu do banków testów warunków skrajnych, dostosowanych do testów przeprowadzanych przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) oraz opartych na wynikach PCAR z 2011 r. i na programie środków finansowych z 2012 r. Testy warunków skrajnych muszą być rygorystyczne i nadal muszą opierać się na solidnych prognozach dotyczących strat kredytowych oraz na wysokim poziomie przejrzystości. Publikacja wyników musi być dostosowana do harmonogramu kolejnego testu przeprowadzanego przez EUNB;

⁽¹⁾ Dz.U. L 118 z 12.5.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 30 z 4.2.2011, s. 34.

- b) dokona delewarowania banków krajowych w kierunku realizacji wyznaczonych na koniec 2013 r. nominalnych celów w zakresie sprzedaży aktywów niezwiązanych z działalnością podstawową i amortyzacji, określonych w PLAR z 2011 r., chyba że uzgodniono inaczej z Komisją Europejską w kontekście trwającej oceny planów restrukturyzacji banków, a także monitorowanie postępów poczynionych przez banki w kierunku przestrzegania przewidzianych w pakiecie Bazylea III wymogów dotyczących pokrycia płynności oraz poziomu wskaźników stabilnego finansowania zgodnie z ramami zaawansowanego monitorowania uzgodnionymi w ramach programu.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Irlandii.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 stycznia 2013 r.

W imieniu Rady

M. NOONAN

Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 22 stycznia 2013 r.

zezwalająca na wprowadzenie do obrotu syntetycznej zeaksantyny jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 110)

(Jedynie tekst w języku niderlandzkim jest autentyczny)

(2013/49/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 1 czerwca 2004 r. przedsiębiorstwo DSM Nutritional Products VML zwróciło się do właściwych organów Niderlandów z wnioskiem o zezwolenie na wprowadzenie do obrotu syntetycznej zeaksantyny jako nowego składnika żywności.
- (2) W dniu 16 czerwca 2005 r. właściwy organ ds. oceny żywności w Niderlandach wydał sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny. W sprawozdaniu z tym stwierdzono, że na poziomie nieprzekraczającym 20 mg na osobę/dzień syntetyczna zeaksantyna nie stanowi znacznego ryzyka dla zdrowia ludzi. Stwierdzono jednak, że przedstawione dane nie są wystarczające do ukończenia oceny bezpieczeństwa.
- (3) Wymagane było zatem przeprowadzenie dodatkowej oceny.
- (4) W dniu 1 sierpnia 2005 r. Komisja przekazała sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny wszystkim państwom członkowskim w celu zgłoszenia dodatkowych uwag.
- (5) W dniu 2 lutego 2007 r. wnioskodawca poinformował Komisję, że zeaksantyna powinna być stosowana wyłącznie jako składnik suplementów diety.
- (6) W dniu 20 marca 2007 r. Komisja skonsultowała się z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA).
- (7) W dniu 24 kwietnia 2008 r. EFSA przyjął opinię naukową dotyczącą bezpieczeństwa syntetycznej zeaksantyny jako składnika suplementów diety ⁽²⁾; w opinii tej EFSA stwierdził, że istniejące dane nie pozwalają określić bezpieczeństwa syntetycznej zeaksantyny jako składnika suplementów diety na proponowanym poziomie 20 mg na osobę/dzień.

- (8) W dniu 25 stycznia 2012 r. wnioskodawca dostarczył dodatkowych informacji i zaproponował 2 mg na osobę/dzień jako najwyższy poziom stosowania syntetycznej zeaksantyny jako składnika suplementów diety.
- (9) W następstwie wniosku Komisji EFSA, w świetle dodatkowych informacji, zaktualizował swoją opinię dotyczącą bezpieczeństwa syntetycznej zeaksantyny jako nowego składnika żywności w suplementach diety. W dniu 13 września 2012 r. EFSA przyjął oświadczenie dotyczące bezpieczeństwa syntetycznej zeaksantyny jako składnika suplementów diety ⁽³⁾, stwierdzając, że poziom stosowania zaproponowany przez wnioskodawcę nie budzi obaw co do bezpieczeństwa.
- (10) Na podstawie oceny naukowej ustalono, że syntetyczna zeaksantyna spełnia kryteria określone w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97.
- (11) Zamierzone dodanie syntetycznej zeaksantyny do żywności w celach barwienia jest objęte zakresem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności ⁽⁴⁾ oraz powinno zostać dopuszczone zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zezwala się na wprowadzenie do obrotu w Unii syntetycznej zeaksantyny zgodnej ze specyfikacją w załączniku jako nowego składnika żywności stosowanego w suplementach diety na poziomie wynoszącym zgodnie z zaleceniami producenta maksymalnie 2 mg/dzień.

Artykuł 2

Syntetyczna zeaksantyna dopuszczona do obrotu niniejszą decyzją jest oznaczana na etykiecie zawierających ją środków spożywczych jako „syntetyczna zeaksantyna”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 43 z 14.2.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dziennik EFSA (2008) 728, 1-27.

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2012: 10(10):2891.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do DSM Nutritional Products, Alexander Fleminglaan 1, 2613 AX Delft, Niderlandy.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 stycznia 2013 r.

W imieniu Komisji
Tonio BORG
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

SPECYFIKACJA SYNTETYCZNEJ ZEAKSANTYNY

Definicja

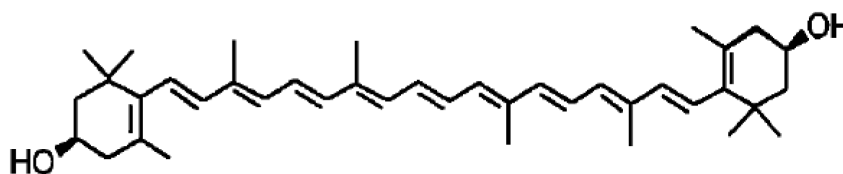
Zeaksantyna jest naturalnie występującym barwnikiem ksantofilowym; stanowi utleniony karotenoid. Syntetyczna zeaksantyna jest wytwarzana z mniejszych cząsteczek w drodze wieloetapowej syntezy chemicznej.

Syntetyczna zeaksantyna jest oferowana w postaci suszonego rozpyłowo proszku na bazie żelatyny lub skrobi („granulki”) z dodatkiem α -tokoferolu i palmitynianu askorbylu lub zawiesiny oleju kukurydzianego z dodatkiem α -tokoferolu.

Opis: Pomarańczowożółty, krystaliczny proszek o słabym zapachu lub bezwonny.

Wzór chemiczny: $C_{40}H_{56}O_2$

Wzór strukturalny:

Nr CAS: 144-68-3

Masa cząsteczkowa: 568,9 daltonów

Właściwości fizyczno-chemiczne zeaksantyny

Strata przy suszeniu	mniej niż 0,2 %
All-trans zeaksantyna	więcej niż 96 %
Cis zeaksantyna	mniej niż 2 %
Pozostałe karotenoidy	mniej niż 1,5 %
Tlenek tryfenylofosfiny (nr CAS: 791-28-6)	mniej niż 50 mg/kg

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 22 stycznia 2013 r.

zezwalająca na rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 123)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(2013/50/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2009/827/WE ⁽²⁾ zezwolono, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97, na wprowadzenie do obrotu nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako nowego składnika żywności do stosowania w produktach piekarskich w ilości maksymalnie 5 %.
- (2) Dnia 14 kwietnia 2011 r. przedsiębiorstwo The Chia Company zwróciło do właściwych organów Zjednoczonego Królestwa o rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej na rynku jako nowego składnika żywności, w szczególności o podwyższenie maksymalnej zawartości nasion szałwii hiszpańskiej w niektórych kategoriach żywności do 10 % oraz o sprzedawanie opakowanych nasion szałwii hiszpańskiej przy zalecanym dziennym spożyciu wynoszącym maksymalnie 15 g.
- (3) W dniu 16 marca 2012 r. właściwy organ Zjednoczonego Królestwa do spraw oceny żywności wydał sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny. W sprawozdaniu tym stwierdzono, że rozszerzenie zastosowań nasion szałwii hiszpańskiej na proponowane kategorie żywności spełnia kryteria ustanowione w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97.
- (4) W dniu 26 marca 2012 r. Komisja przekazała sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny wszystkim państwom członkowskim.
- (5) Przed upływem okresu 60 dni określonego w art. 6 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 258/97 zgłoszono uzasadniony sprzeciw, w szczególności dotyczący ewentualnego braku danych toksykologicznych. Dodatkowe wyjaśnienia przedstawione przez wnioskodawcę zmniejszyły wskazane obawy w sposób zadowalający państwa członkowskie i Komisję. W związku z tym potwierdzono, że kryteria ustanowione w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97 są spełnione.

(6) Na postawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97 należy przyjąć decyzję wykonawczą zezwalającą na rozszerzenie zastosowania nasion szałwii hiszpańskiej jako nowego składnika żywności.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zezwala się na wprowadzenie do obrotu nasion szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) zgodnych ze specyfikacją w załączniku I jako nowego składnika żywności do zastosowań wymienionych w załączniku II.

Nasiona szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) jako takie mogą być sprzedawane konsumentom końcowym wyłącznie w postaci opakowanej.

Artykuł 2

Nasiona szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*) dopuszczone do obrotu niniejszą decyzją są oznaczane na etykiecie zawierających je środków spożywczych jako „nasiona szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*)”.

Wymagana jest dodatkowa etykieta na opakowanych nasionach szałwii hiszpańskiej (*Salvia hispanica*), aby poinformować konsumentów, że dzienne spożycie wynosi nie więcej niż 15 g.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do The Chia Company, 262-276 Lorimer Street, Port Melbourne, VIC 3207 Australia.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 stycznia 2013 r.

W imieniu Komisji
Tonio BORG
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 43 z 14.2.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 294 z 11.11.2009, s. 14.

ZAŁĄCZNIK I

SPECYFIKACJA NASION SZALWII HISZPAŃSKIEJ (*SALVIA HISPANICA*)**Opis**

Szałwia hiszpańska (*Salvia hispanica*) jest kwitnącą latem jednoroczną rośliną zielną należącą do rodziny wargowatych (*Labiatae*).

Po zbiorze nasiona są oczyszczane mechanicznie. Kwiaty, liście i inne części rośliny są usuwane.

Typowy skład nasion szalwii hiszpańskiej

Sucha masa	91–96 %
Białko	20–22 %
Tłuszcz	30–35 %
Węglowodany	25–41 %
Błonnik (włókno surowe (*))	18–30 %
Popiół	4–6 %

(*) Włókno surowe to część błonnika składająca się głównie z niestrawnej celulozy, pentozanów i ligniny.

ZAŁĄCZNIK II

ZASTOSOWANIA NASION SZALWII HISZPAŃSKIEJ (*SALVIA HISPANICA*)

Wyroby piekarskie	nie więcej niż 10 %
Śniadaniowe przetwory zbożowe	nie więcej niż 10 %
Mieszanki owoców, orzechów i nasion	nie więcej niż 10 %
Opakowane nasiona szalwii hiszpańskiej	nie więcej niż 15 g dziennie

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 23 stycznia 2013 r.

w sprawie oceny ram prawnych państwa trzeciego, mających zastosowanie do substancji czynnych w produktach leczniczych stosowanych u ludzi, oraz odnośnych środków kontrolnych i wykonawczych zgodnie z art. 111b dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/51/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 111b ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 111b ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE określono aspekty, które Komisja musi w szczególności uwzględnić, oceniając, czy ramy prawne danego państwa trzeciego, mające zastosowanie do substancji czynnych wywożonych do Unii, oraz odnośne środki kontrolne i wykonawcze zapewniają poziom ochrony zdrowia publicznego równoważny poziomowi zapewnianemu w Unii.
- (2) Należy w sposób bardziej szczegółowy określić, jakie aspekty i odpowiednie dokumenty UE są brane pod uwagę podczas przeprowadzania oceny równoważności zgodnie z art. 111b ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE.
- (3) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W niniejszej decyzji określa się, w jaki sposób należy oceniać aspekty, o których mowa w art. 111b ust. 1 lit. a)–d) dyrektywy 2001/83/WE, w celu stwierdzenia, czy ramy prawne państwa trzeciego, mające zastosowanie do substancji czynnych wywożonych do Unii, oraz odnośne środki kontrolne i wykonawcze zapewniają poziom ochrony zdrowia publicznego równoważny z poziomem zapewnianym w Unii.

Artykuł 2

Do celów oceny równoważności poziomu ochrony zdrowia publicznego zapewnianej przez ramy prawne państwa trzeciego, mające zastosowanie do substancji czynnych wywożonych do Unii, oraz odnośnych środków kontrolnych i wykonawczych

zgodnie z art. 111b dyrektywy 2001/83/WE wymogi określone w art. 111b ust. 1 lit. a)–d) stosuje się w sposób następujący:

- a) stosując art. 111b ust. 1 lit. a), Komisja uwzględnia właściwe wytyczne, o których mowa w art. 47 akapit drugi dyrektywy 2001/83/WE;
- b) stosując art. 111b ust. 1 lit. b), Komisja uwzględnia właściwe wytyczne, o których mowa w art. 3 ust. 1 dyrektywy Komisji 2003/94/WE z dnia 8 października 2003 r. ustanawiającej zasady i wytyczne dobrej praktyki wytwarzania w odniesieniu do produktów leczniczych stosowanych u ludzi oraz produktów leczniczych stosowanych u ludzi, znajdujących się w fazie badań ⁽²⁾;
- c) stosując art. 111b ust. 1 lit. c), Komisja ocenia środki inspekcji, kwalifikacje i szkolenia inspektorów, procedury inspekcji, strategię inspekcji i mechanizmy zapobiegania konfliktom interesów, normy dotyczące przeprowadzania inspekcji, uprawnienia wykonawcze, mechanizmy ostrzegania i reagowania na sytuacje kryzysowe oraz zdolności analityczne, uwzględniając właściwe wytyczne, o których mowa w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2003/94/WE;
- d) stosując art. 111b ust. 1 lit. d), Komisja dokonuje oceny przyjętych w państwie trzecim środków mających na celu zapewnienie regularnego i szybkiego dostarczania UE informacji dotyczących producentów substancji czynnych, którzy nie spełniają wymagań.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2013 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67.

⁽²⁾ Dz.U. L 262 z 14.10.2003, s. 22.

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 191/2012

z dnia 26 października 2012 r.

zmieniająca załącznik I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dalej zwane „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 176/2012 z dnia 1 marca 2012 r. zmieniające załączniki B, C i D do dyrektywy Rady 90/429/EWG odnośnie do warunków dotyczących zdrowia zwierząt w zakresie brucelozy i choroby Аујесзкү’ego⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić decyzję wykonawczą Komisji 2011/396/UE z dnia 4 lipca 2011 r. upoważniająca laboratorium w Japonii do przeprowadzania testów serologicznych w celu monitorowania skuteczności szczepionek przeciwko wściekliźnie⁽²⁾.
- (3) Niniejsza decyzja dotyczy przepisów odnoszących się do żywych zwierząt innych niż ryby i zwierzęta z akwakultury. Prawodawstwa dotyczące tych kwestii nie stosuje się do Islandii, jak określono w ust. 2 części wprowadzającej do rozdziału I załącznika I do Porozumienia EOG. Niniejszej decyzji nie stosuje się zatem do Islandii.
- (4) Niniejsza decyzja dotyczy prawodawstwa w zakresie spraw weterynaryjnych. Prawodawstwa odnoszącego się do spraw weterynaryjnych nie stosuje się do Liechtensteinu, o ile Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotycząca handlu produktami rolnymi, jak określono w dostosowaniach sektorowych do załącznika I do Porozumienia EOG, obowiązuje także Liechtenstein. Niniejszej decyzji nie stosuje się zatem do Liechtensteinu.
- (5) W związku z tym załącznik I do Porozumienia EOG powinien zostać odpowiednio zmieniony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W rozdziale I załącznika I do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części 4.1 pkt 8 (dyrektywa Rady 90/429/EWG) i w części 8.1 pkt 7 (dyrektywa Rady 90/429/EWG) dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32012 R 0176**: rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 176/2012 z dnia 1 marca 2012 r. (Dz.U. L 61 z 2.3.2012, s. 1).”;

- 2) w części 4.2 po pkt 96 (decyzja Komisji 2011/91/UE) dodaje się punkt w brzmieniu:

„97. **32011 D 0396**: decyzja wykonawcza Komisji 2011/396/UE z dnia 4 lipca 2011 r. upoważniająca laboratorium w Japonii do przeprowadzania testów serologicznych w celu monitorowania skuteczności szczepionek przeciwko wściekliźnie (Dz.U. L 176 z 5.7.2011, s. 51).

Niniejszego aktu nie stosuje się do Islandii.”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 176/2012 i decyzji wykonawczej 2011/396/UE w języku norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2012 r., pod warunkiem że do tego czasu Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

⁽¹⁾ Dz.U. L 61 z 2.3.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 5.7.2011, s. 51.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2012 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Atle LEIKVOLL
Przewodniczący

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 192/2012

z dnia 26 października 2012 r.

zmieniająca załącznik I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dalej zwane „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (UE) nr 200/2012 z dnia 8 marca 2012 r. w sprawie unijnego celu ograniczenia występowania *Salmonella enteritidis* i *Salmonella typhimurium* w stadach brojlerów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 233/2012 z dnia 16 marca 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie zatwierdzenia zmienionego krajowego programu kontroli trzęsawki w Danii ⁽²⁾.
- (3) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić decyzję wykonawczą Komisji 2011/825/UE z dnia 8 grudnia 2011 r. zmieniającą decyzję 2010/221/UE w odniesieniu do środków krajowych zapobiegających wprowadzaniu niektórych chorób zwierząt wodnych na części terytoriów Irlandii, Finlandii i Szwecji ⁽³⁾.
- (4) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić decyzję wykonawczą Komisji 2012/111/EU z dnia 10 lutego 2012 r. zmieniającą decyzję 2007/453/WE w odniesieniu do statusu BSE Danii i Panamy ⁽⁴⁾.
- (5) Rozporządzenie (UE) nr 200/2012 uchyla rozporządzenie Komisji (WE) nr 646/2007 ⁽⁵⁾, które zostało uwzględnione w Porozumieniu EOG i które w związku z tym należy w ramach tego porozumienia uchylić.
- (6) Niniejsza decyzja dotyczy prawodawstwa w zakresie spraw weterynaryjnych. Prawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych nie stosuje się do Liechtensteinu, o ile Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotycząca handlu produktami rolnymi, jak określono w dostosowaniach sektorowych do załącznika I do Porozumienia EOG, obowiązuje także Liechtenstein. Niniejszej decyzji nie stosuje się zatem do Liechtensteinu.
- (7) W związku z tym załącznik I do Porozumienia EOG powinien zostać odpowiednio zmieniony,

⁽¹⁾ Dz.U. L 71 z 9.3.2012, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 78 z 17.3.2012, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 328 z 10.12.2011, s. 53.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 50 z 23.2.2012, s. 49.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 151 z 13.6.2007, s. 21.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W rozdziale I załącznika I do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części 4.2 pkt 94 (decyzja Komisji 2010/221/UE) dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32011 D 0825**: decyzją wykonawczą Komisji 2011/825/UE z dnia 8 grudnia 2011 r. (Dz.U. L 328 z 10.12.2011, s. 53).”;

- 2) skreśla się punkt 47 (rozporządzenie Komisji (WE) nr 646/2007) w części 7.2;

- 3) w części 7.2 pkt 49 (decyzja Komisji 2007/453/WE) dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32012 D 0111**: decyzją wykonawczą Komisji 2012/111/UE z dnia 10 lutego 2012 r. (Dz.U. L 50 z 23.2.2012, s. 49).”;

- 4) po pkt 56 (rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 931/2011) w części 7.2 dodaje się punkty w brzmieniu:

„57. **32012 R 0200**: rozporządzenie Komisji (UE) nr 200/2012 z dnia 8 marca 2012 r. w sprawie unijnego celu ograniczenia występowania *Salmonella enteritidis* i *Salmonella typhimurium* w stadach brojlerów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 71 z 9.3.2012, s. 31).

58. **32012 R 0233**: rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 233/2012 z dnia 16 marca 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie zatwierdzenia zmienionego krajowego programu kontroli trzęsawki w Danii (Dz.U. L 78 z 17.3.2012, s. 13).”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (UE) nr 200/2012 i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 233/2012 oraz decyzji wykonawczych 2011/825/UE i 2012/111/UE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2012 r., pod warunkiem że do tego czasu Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. Porozumienia EOG (*).

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2012 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Atle LEIKVOLL
Przewodniczący

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 193/2012

z dnia 26 października 2012 r.

zmieniająca załącznik I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne) i załącznik III (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dalej zwane „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (UE) nr 277/2012 z dnia 28 marca 2012 r. zmieniające załączniki I i II dyrektywy 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do maksymalnych poziomów i progów podejmowania działań w przypadku dioksyn i polichlorowanych bifenyli⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić zalecenie Komisji 2012/154/UE z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie monitorowania występowania alkaloidów sporyszu w paszy i żywności⁽²⁾.
- (3) Niniejsza decyzja dotyczy prawodawstwa w zakresie materiałów paszowych i środków spożywczych. Prawodawstwa dotyczącego materiałów paszowych i środków spożywczych nie stosuje się do Liechtensteinu, o ile Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotycząca handlu produktami rolnymi, jak określono w dostosowaniach sektorowych do załącznika I i w części wprowadzającej do rozdziału XII załącznika II do Porozumienia EOG, obowiązuje także Liechtenstein. Niniejszej decyzji nie stosuje się zatem do Liechtensteinu.
- (4) W związku z tym załączniki I i II do Porozumienia EOG powinny zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W rozdziale II załącznika I do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 33 (dyrektywa 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32012 R 0277**: rozporządzeniem Komisji (UE) nr 277/2012 z dnia 28 marca 2012 r. (Dz.U. L 91 z 29.3.2012, s. 1).”;

- 2) po pkt 40 (rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady) dodaje się punkt w brzmieniu:

„40a. **32012 H 0154**: zalecenie Komisji 2012/154/UE z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie monitorowania występowania alkaloidów sporyszu w paszy i żywności (Dz.U. L 77 z 16.3.2012, s. 20).”.

Artykuł 2

W tytule „AKTY, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ” po pkt 13 (zalecenie Komisji 2010/161/UE) w rozdziale XII załącznika II do Porozumienia EOG dodaje się punkt w brzmieniu:

„14. **32012 H 0154**: zalecenie Komisji 2012/154/UE z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie monitorowania występowania alkaloidów sporyszu w paszy i żywności (Dz.U. L 77 z 16.3.2012, s. 20).”.

Artykuł 3

Teksty rozporządzenia (UE) nr 277/2012 i zalecenia 2012/154/UE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2012 r., pod warunkiem że do tego czasu Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2012 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Atle LEIKVOLL

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 91 z 29.3.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 16.3.2012, s. 20.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 194/2012

z dnia 26 października 2012 r.

zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dalej zwane „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 347/2012 z dnia 16 kwietnia 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 w odniesieniu do wymagań w zakresie homologacji typu dla niektórych kategorii pojazdów silnikowych w odniesieniu do zaawansowanych systemów hamowania awaryjnego⁽¹⁾ należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (2) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 351/2012 z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 w zakresie wymagań dotyczących homologacji typu w odniesieniu do montowania systemów ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu w pojazdach silnikowych, z poprawkami opublikowanymi w Dz.U. L 121 z 8.5.2012, s. 44, należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (3) W związku z tym załącznik II do Porozumienia EOG powinien zostać odpowiednio zmieniony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Po pkt 45zso (rozporządzenie Komisji (WE) nr 65/2012) w rozdziale I załącznika II do Porozumienia EOG dodaje się punkty w brzmieniu:

„45zsp. **32012 R 0347**: rozporządzenie Komisji (UE) nr 347/2012 z dnia 16 kwietnia 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 w odniesieniu do

wymagań w zakresie homologacji typu dla niektórych kategorii pojazdów silnikowych w odniesieniu do zaawansowanych systemów hamowania awaryjnego (Dz. U. L 109 z 21.4.2012, s. 1).

45zsq. **32012 R 0351**: rozporządzenie Komisji (UE) nr 351/2012 z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 w zakresie wymagań dotyczących homologacji typu w odniesieniu do montowania systemów ostrzegania przed niezamierzoną zmianą pasa ruchu w pojazdach silnikowych (Dz.U. L 110 z 24.4.2012, s. 18), z poprawkami opublikowanymi w Dz.U. L 121 z 8.5.2012, s. 44.”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzeń (UE) nr 347/2012 i (UE) 351/2012 z poprawkami opublikowanymi w Dz.U. L 121 z 8.5.2012, s. 44, w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2012 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2012 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Atle LEIKVOLL

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 109 z 21.4.2012, s. 1.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 195/2012

z dnia 26 października 2012 r.

zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dalej zwane „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 412/2012 z dnia 15 maja 2012 r. zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) ⁽¹⁾ należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (2) W związku z tym załącznik II do Porozumienia EOG powinien zostać odpowiednio zmieniony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W pkt 12zc (rozporządzenie (WE) nr 1907/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) rozdziału XV załącznika II do Porozumienia EOG dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32012 R 0412**: rozporządzeniem Komisji (UE) nr 412/2012 z dnia 15 maja 2012 r. (Dz.U. L 128 z 16.5.2012, s. 1).”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (UE) nr 412/2012 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2012 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2012 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Atle LEIKVOLL

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 128 z 16.5.2012, s. 1.

^(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 196/2012

z dnia 26 października 2012 r.

zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dalej zwane „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzję Komisji 2010/11/UE z dnia 7 stycznia 2010 r. w sprawie wymogów bezpieczeństwa, jakie muszą spełniać europejskie normy dotyczące zabezpieczonych przed dziećmi urządzeń do samodzielnego montażu blokujących okna i drzwi balkonowe zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (2) Decyzję Komisji 2010/376/UE z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie wymogów bezpieczeństwa, jakie muszą spełniać europejskie normy dotyczące niektórych produktów w przestrzeni sypialnej dzieci zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (3) Decyzję wykonawczą Komisji 2012/48/UE z dnia 26 stycznia 2012 r. przedłużającą obowiązywanie decyzji 2009/251/WE zobowiązującej państwa członkowskie do zagwarantowania, że produkty zawierające biocyd fumaran dimetylu nie będą wprowadzane do obrotu ani udostępniane na rynku ⁽³⁾, należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (4) W związku z tym załącznik II do Porozumienia EOG powinien zostać odpowiednio zmieniony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W rozdziale XIX załącznika II do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 3n (decyzja Komisji 2009/251/WE) dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32012 D 0048:** decyzją wykonawczą Komisji 2012/48/UE z dnia 26 stycznia 2012 r. (Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 35).”;

- 2) po pkt 3n (decyzja Komisji 2009/251/WE) dodaje się punkty w brzmieniu:

„3o. **32010 D 0011:** decyzja Komisji 2010/11/EU z dnia 7 stycznia 2010 r. w sprawie wymogów bezpieczeństwa, jakie muszą spełniać europejskie normy dotyczące zabezpieczonych przed dziećmi urządzeń do samodzielnego montażu blokujących okna i drzwi balkonowe zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 4 z 8.1.2010, s. 91).

3p. **32010 D 0376:** decyzja Komisji 2010/376/UE z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie wymogów bezpieczeństwa, jakie muszą spełniać europejskie normy dotyczące niektórych produktów w przestrzeni sypialnej dzieci zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 170 z 6.7.2010, s. 39).”.

Artykuł 2

Teksty decyzji 2010/11/UE, 2010/376/UE i decyzji wykonawczej 2012/48/UE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2012 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2012 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Atle LEIKVOLL

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 4 z 8.1.2010, s. 91.

⁽²⁾ Dz.U. L 170 z 6.7.2010, s. 39.

⁽³⁾ Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 35.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG**NR 197/2012****z dnia 26 października 2012 r.****zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG**

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dalej zwane „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzję Komisji 2010/81/UE z dnia 9 lutego 2010 r. ustanawiającą klasy właściwości użytkowej niektórych wyrobów budowlanych w zakresie reakcji na ogień w odniesieniu do klejów do płytek ceramicznych⁽¹⁾ należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (2) Decyzję Komisji 2010/82/UE z dnia 9 lutego 2010 r. ustanawiającą klasy reakcji na ogień niektórych wyrobów budowlanych w odniesieniu do dekoracyjnych okładzin ściennych w postaci zwoików i paneli⁽²⁾ należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (3) Decyzję Komisji 2010/83/UE z dnia 9 lutego 2010 r. ustanawiającą klasy reakcji na ogień niektórych wyrobów budowlanych w odniesieniu do schnących pod wpływem powietrza materiałów do spoinowania⁽³⁾ należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (4) Decyzję Komisji 2010/85/UE z dnia 9 lutego 2010 r. ustanawiającą odporności na ogień niektórych wyrobów budowlanych w odniesieniu do podkładów na bazie cementu i siarczanu wapnia oraz podkładów podłogowych na bazie żywicy syntetycznej⁽⁴⁾ należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (5) Decyzję Komisji 2010/679/UE z dnia 8 listopada 2010 r. zmieniającą decyzję 95/467/WE wykonującą art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w sprawie wyrobów budowlanych⁽⁵⁾ należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (6) Decyzję Komisji 2010/683/UE z dnia 9 listopada 2010 r. zmieniającą decyzję 97/555/WE w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych zgodnie z art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w odniesieniu do cementów, wapna budowlanego i innych spoiw hydraulicznych⁽⁶⁾ należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (7) Decyzję Komisji 2010/737/UE z dnia 2 grudnia 2010 r. ustanawiającą klasy reakcji na ogień niektórych wyrobów budowlanych w odniesieniu do blach stalowych powlekanych poliestrem lub plastizolem⁽⁷⁾ należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (8) Decyzję Komisji 2010/738/UE z dnia 2 grudnia 2010 r. ustanawiającą klasy odporności niektórych wyrobów budowlanych na działanie ognia w odniesieniu do tynków gipsowych zbrojonych włóknem⁽⁸⁾ należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (9) Decyzję Komisji 2011/14/UE z dnia 13 stycznia 2011 r. zmieniającą decyzję 97/556/WE w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych na podstawie art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w zakresie systemów/zestawów zewnętrznej izolacji termicznej z wyprawą⁽⁹⁾ należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (10) Decyzję Komisji 2011/19/UE z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych na mocy art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w odniesieniu do szczeliw do stosowania niekonstrukcyjnego w spoinach budynków i chodników⁽¹⁰⁾ należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (11) Decyzję Komisji 2011/232/UE z dnia 11 kwietnia 2011 r. zmieniającą decyzję 2000/367/WE ustanawiającą system klasyfikacji odporności wyrobów budowlanych, obiektów budowlanych i ich części na działanie ognia⁽¹¹⁾ należy włączyć do Porozumienia EOG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 38 z 11.2.2010, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 38 z 11.2.2010, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 38 z 11.2.2010, s. 13.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 38 z 11.2.2010, s. 17.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 292 z 10.11.2010, s. 55.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 293 z 11.11.2010, s. 60.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 317 z 3.12.2010, s. 39.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 317 z 3.12.2010, s. 42.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2011, s. 5.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2011, s. 49.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 97 z 12.4.2011, s. 49.

- (12) Decyzję Komisji 2011/246/UE z dnia 18 kwietnia 2011 r. zmieniającą decyzję 1999/93/WE w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych zgodnie z art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w zakresie drzwi, okien, okiennic, żaluzji, bram i powiązanych z nimi okuć budowlanych ⁽¹⁾ należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (13) Decyzję Komisji 2011/284/UE z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych na podstawie art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w odniesieniu do kabli zasilania, kabli sterujących i kabli komunikacyjnych ⁽²⁾ należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (14) Decyzję wykonawczą Komisji 2012/201/UE z dnia 26 marca 2012 r. zmieniającą decyzję 98/213/WE w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych na podstawie art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG, w zakresie zestawów wyrobów do ścian działowych wewnętrznych ⁽³⁾ należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (15) Decyzję wykonawczą Komisji 2012/202/UE z dnia 29 marca 2012 r. zmieniającą decyzję 1999/94/WE w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych zgodnie z art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG, w zakresie wyrobów prefabrykowanych z betonu zwykłego, betonu lekkiego lub autoklawizowanego gazobetonu ⁽⁴⁾ należy włączyć do Porozumienia EOG.
- (16) W związku z tym załącznik II do Porozumienia EOG powinien zostać odpowiednio zmieniony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W rozdziale XXI załącznika II do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 1 (dyrektywa Rady 89/106/EWG) tiret 10 (decyzja Komisji 95/467/WE) dodaje się, co następuje:

„zmieniona:

— **32010 D 0679:** decyzją Komisji 2010/679/UE z dnia 8 listopada 2010 r. (Dz.U. L 292 z 10.11.2010, s. 55).”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 103 z 19.4.2011, s. 114.

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 18.5.2011, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 109 z 21.4.2012, s. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 109 z 21.4.2012, s. 22.

- 2) w pkt 1 (dyrektywa Rady 89/106/EWG) tiret 18 (decyzja Komisji 97/555/WE) dodaje się, co następuje:

„zmieniona:

— **32010 D 0683:** decyzją Komisji 2010/683/UE z dnia 9 listopada 2010 r. (Dz.U. L 293 z 11.11.2010, s. 60).”;

- 3) w pkt 1 (dyrektywa Rady 89/106/EWG) tiret 19 (decyzja Komisji 97/556/WE) dodaje się, co następuje:

„zmieniona:

— **32011 D 0014:** decyzją Komisji 2011/14/UE z dnia 13 stycznia 2011 r. (Dz.U. L 10 z 14.1.2011, s. 5).”;

- 4) w pkt 1 (dyrektywa Rady 89/106/EWG) tiret 25 (decyzja Komisji 98/213/WE) dodaje się, co następuje:

„zmieniona:

— **32012 D 0201:** decyzją wykonawczą Komisji 2012/201/UE z dnia 26 marca 2012 r. (Dz.U. L 109 z 21.4.2012, s. 20).”;

- 5) w pkt 1 (dyrektywa Rady 89/106/EWG) tiret 40 (decyzja Komisji 1999/93/WE) dodaje się, co następuje:

„zmieniona:

— **32011 D 0246:** decyzją Komisji 2011/246/UE z dnia 18 kwietnia 2011 r. (Dz.U. L 103 z 19.4.2011, s. 114).”;

- 6) w pkt 1 (dyrektywa Rady 89/106/EWG) tiret 41 (decyzja Komisji 1999/94/WE) dodaje się, co następuje:

„zmieniona:

— **32012 D 0202:** decyzją wykonawczą Komisji 2012/202/UE z dnia 29 marca 2012 r. (Dz.U. L 109 z 21.4.2012, s. 22).”;

- 7) w pkt 1 (dyrektywa Rady 89/106/EWG) tiret 49 (decyzja Komisji 2000/367/WE) dodaje się, co następuje:

„zmieniona:

— **32011 D 0232:** decyzją Komisji 2011/232/UE z dnia 11 kwietnia 2011 r. (Dz.U. L 97 z 12.4.2011, s. 49).”;

8) po pkt 2 g (decyzja Komisji 2006/600/WE) dodaje się punkty w brzmieniu:

„2h. **32010 D 0081**: decyzja Komisji 2010/81/UE z dnia 9 lutego 2010 r. ustanawiająca klasy właściwości użytkowej niektórych wyrobów budowlanych w zakresie reakcji na ogień w odniesieniu do klejów do płytek ceramicznych (Dz.U. L 38 z 11.2.2010, s. 9).

2i. **32010 D 0082**: decyzja Komisji 2010/82/UE z dnia 9 lutego 2010 r. ustanawiająca klasy reakcji na ogień niektórych wyrobów budowlanych w odniesieniu do dekoracyjnych okładzin ściennych w postaci zwoików i paneli (Dz.U. L 38 z 11.2.2010, s. 11).

2j. **32010 D 0083**: decyzja Komisji 2010/83/UE z dnia 9 lutego 2010 r. ustanawiająca klasy reakcji na ogień niektórych wyrobów budowlanych w odniesieniu do schnących pod wpływem powietrza materiałów do spoinowania (Dz.U. L 38 z 11.2.2010, s. 13).

2k. **32010 D 0085**: decyzja Komisji 2010/85/UE z dnia 9 lutego 2010 r. ustanawiająca odporności na ogień niektórych wyrobów budowlanych w odniesieniu do podkładów na bazie cementu i siarczanu wapnia oraz podkładów podłogowych na bazie żywicy syntetycznej (Dz.U. L 38 z 11.2.2010, s. 17).

2l. **32010 D 0737**: decyzja Komisji 2010/737/UE z dnia 2 grudnia 2010 r. ustanawiająca klasy reakcji na ogień niektórych wyrobów budowlanych w odniesieniu do blach stalowych powlekanych poliestrem lub plastizolem (Dz.U. L 317 z 3.12.2010, s. 39).

2m. **32010 D 0738**: decyzja Komisji 2010/738/UE z dnia 2 grudnia 2010 r. ustanawiająca klasy odporności niektórych wyrobów budowlanych na działanie ognia w odniesieniu do tynków gipsowych zbrojonych włóknem (Dz.U. L 317 z 3.12.2010, s. 42).

2n. **32011 D 0019**: decyzja Komisji 2011/19/UE z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych na mocy art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w odniesieniu do szczeliw do stosowania niekonstrukcyjnego w spoinach budynków i chodników (Dz.U. L 11 z 15.1.2011, s. 49).

2o. **32011 D 0284**: decyzja Komisji 2011/284/UE z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych na podstawie art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w odniesieniu do kabli zasilania, kabli sterujących i kabli komunikacyjnych (Dz.U. L 131 z 18.5.2011, s. 22).”

Artykuł 2

Teksty decyzji 2010/81/UE, 2010/82/UE, 2010/83/UE, 2010/85/UE, 2010/679/UE, 2010/683/UE, 2010/737/UE, 2010/738/UE, 2011/14/UE, 2011/19/UE, 2011/232/UE, 2011/246/UE, 2011/284/UE i decyzji wykonawczych 2012/201/UE i 2012/202/UE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2012 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2012 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Atle LEIKVOLL

Przewodniczący

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 198/2012

z dnia 26 października 2012 r.

zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

Artykuł 2

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dalej zwane „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

Teksty rozporządzenia (UE) nr 207/2012 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 3

(1) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 207/2012 z dnia 9 marca 2012 r. w sprawie elektronicznych instrukcji używania wyrobów medycznych⁽¹⁾ należy włączyć do Porozumienia EOG.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2012 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

(2) W związku z tym załącznik II do Porozumienia EOG powinien zostać odpowiednio zmieniony,

Artykuł 4

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Artykuł 1

W załączniku II do Porozumienia EOG rozdział XXX po pkt 8 (decyzja Komisji 2010/227/UE) dodaje się punkt w brzmieniu:

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2012 r.

„9. **32012 R 0207**: rozporządzenie Komisji (UE) nr 207/2012 z dnia 9 marca 2012 r. w sprawie elektronicznych instrukcji używania wyrobów medycznych (Dz.U. L 72 z 10.3.2012, s. 28).”.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Atle LEIKVOLL
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 72 z 10.3.2012, s. 28.

^(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 199/2012

z dnia 26 października 2012 r.

zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dalej zwane „Porozumieniem”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XIII do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 180/2012 z dnia 28 września 2012 r. ⁽¹⁾.
- (2) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1286/2011 z dnia 9 grudnia 2011 r. w sprawie przyjęcia wspólnej metodologii badań w sprawie wypadków i incydentów morskich opracowanej zgodnie z art. 5 ust. 4 dyrektywy 2009/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ należy uwzględnić w Porozumieniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku XIII do Porozumienia EOG po pkt 55ca (rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 651/2011) dodaje się punkt w brzmieniu:

„55cb. **32011 R 1286**: Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1286/2011 z dnia 9 grudnia 2011 r. w sprawie przyjęcia wspólnej metodologii badań w sprawie

wypadków i incydentów morskich opracowanej zgodnie z art. 5 ust. 4 dyrektywy 2009/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 328 z 10.12.2011, s. 36).”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (UE) nr 1286/2011 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2012 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia ^(*), lub z dniem wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 62/2012 z dnia 30 marca 2012 r. ⁽³⁾, w zależności od tego, które wydarzenie jest późniejsze.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2012 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Atle LEIKVOLL

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 341 z 13.12.2012, s. 34.

⁽²⁾ Dz.U. L 328 z 10.12.2011, s. 36.

^(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

⁽³⁾ Dz.U. L 207 z 2.8.2012, s. 42.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 200/2012

z dnia 26 października 2012 r.

zmieniająca załącznik XX (Środowisko) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dalej zwane „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾ w brzmieniu zgodnym ze sprostowaniem opublikowanym w Dz.U. L 108 z 29.4.2010, s. 355, należy uwzględnić w Porozumieniu EOG.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 66/2010 uchyla rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, które jest uwzględnione w Porozumieniu EOG i które w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia.
- (3) W związku z tym załącznik XX do Porozumienia EOG powinien zostać odpowiednio zmieniony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku XX do Porozumienia EOG tekst punktu 2a (rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady) otrzymuje brzmienie:

„**32010 R 0066**: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r.

w sprawie oznakowania ekologicznego UE (Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1) wraz ze sprostowaniem opublikowanym w Dz.U. L 108 z 29.4.2010, s. 355.”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (WE) nr 66/2010, wraz ze sprostowaniem opublikowanym w Dz.U. L 108 z 29.4.2010, s. 355, w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2012 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2012 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Atle LEIKVOLL

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 237 z 21.9.2000, s. 1.

(*) Wskazano wymogi konstytucyjne.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 201/2012

z dnia 26 października 2012 r.

zmieniająca załącznik XX (Środowisko) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dalej zwane „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzję Komisji 2010/709/UE z dnia 22 listopada 2010 r. ustanawiającą Komitet Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego⁽¹⁾ należy uwzględnić w Porozumieniu EOG.
- (2) Decyzję Komisji 2011/263/UE z dnia 28 kwietnia 2011 r. ustanawiającą kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE detergentom do zmywarek do naczyń⁽²⁾ należy uwzględnić w Porozumieniu EOG.
- (3) Decyzję Komisji 2011/264/UE z dnia 28 kwietnia 2011 r. ustanawiającą kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE detergentom pralniczym⁽³⁾ należy uwzględnić w Porozumieniu EOG.
- (4) Decyzję Komisji 2011/330/UE z dnia 6 czerwca 2011 r. ustalającą ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE notebookom⁽⁴⁾ należy uwzględnić w Porozumieniu EOG.
- (5) Decyzję Komisji 2011/331/UE z dnia 6 czerwca 2011 r. ustalającą ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE źródłom światła⁽⁵⁾ należy uwzględnić w Porozumieniu EOG.
- (6) Decyzję Komisji 2011/333/UE z dnia 7 czerwca 2011 r. ustalającą ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla papieru do kopiowania i papieru graficznego⁽⁶⁾, wraz ze sprostowaniem opublikowanym w Dz.U. L 161 z 21.6.2011, s. 34, należy uwzględnić w Porozumieniu EOG.
- (7) Decyzję Komisji 2011/337/UE z dnia 9 czerwca 2011 r. ustalającą ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE komputerom osobistym⁽⁷⁾ należy uwzględnić w Porozumieniu EOG.
- (8) Decyzję Komisji 2011/381/UE z dnia 24 czerwca 2011 r. ustanawiającą kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE smarom⁽⁸⁾ należy uwzględnić w Porozumieniu EOG.
- (9) Decyzję Komisji 2011/382/UE z dnia 24 czerwca 2011 r. ustanawiającą kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE detergentom do ręcznego zmywania naczyń⁽⁹⁾ należy uwzględnić w Porozumieniu EOG.
- (10) Decyzję Komisji 2011/383/UE z dnia 28 czerwca 2011 r. ustanawiającą kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE uniwersalnym środkiem czyszczącym i środkiem do czyszczenia urządzeń sanitarnych⁽¹⁰⁾, wraz ze sprostowaniem opublikowanym w Dz.U. L 110 z 24.4.2012, s. 44, należy uwzględnić w Porozumieniu EOG.
- (11) Decyzja 2010/709/UE uchyla decyzję Komisji 2000/730/WE⁽¹¹⁾, która jest uwzględniona w Porozumieniu EOG i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia.
- (12) Decyzja 2011/263/UE uchyla decyzję Komisji 2003/31/WE⁽¹²⁾, która jest uwzględniona w Porozumieniu EOG i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia.
- (13) Decyzja 2011/264/UE uchyla decyzję Komisji 2003/200/WE⁽¹³⁾, która jest uwzględniona w Porozumieniu EOG i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia.
- (14) Decyzja 2011/330/UE uchyla decyzję Komisji 2005/343/WE⁽¹⁴⁾, która jest uwzględniona w Porozumieniu EOG i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia.
- (15) Decyzja 2011/331/UE uchyla decyzję Komisji 2002/747/WE⁽¹⁵⁾, która jest uwzględniona w Porozumieniu EOG i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia.
- (16) Decyzja 2011/333/UE uchyla decyzję Komisji 2002/741/WE⁽¹⁶⁾, która jest uwzględniona w Porozumieniu EOG i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 308 z 24.1.2010, s. 53.

⁽²⁾ Dz.U. L 111 z 30.4.2011, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 111 z 30.4.2011, s. 34.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 148 z 7.6.2011, s. 5.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 148 z 7.6.2011, s. 13.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 149 z 8.6.2011, s. 12.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 151 z 10.6.2011, s. 5.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 169 z 29.6.2011, s. 28.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 169 z 29.6.2011, s. 40.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 169 z 29.6.2011, s. 52.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 293 z 22.11.2000, s. 24.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 9 z 15.1.2003, s. 11.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 76 z 22.3.2003, s. 25.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 115 z 4.5.2005, s. 35.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, s. 44.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 237 z 5.9.2002, s. 6.

- (17) Decyzja 2011/337/UE uchyla decyzję Komisji 2005/341/WE ⁽¹⁾, która jest uwzględniona w Porozumieniu EOG i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia.
- (18) Decyzja 2011/381/UE uchyla decyzję Komisji 2005/360/WE ⁽²⁾, która jest uwzględniona w Porozumieniu EOG i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia.
- (19) Decyzja 2011/382/UE uchyla decyzję Komisji 2005/342/WE ⁽³⁾, która jest uwzględniona w Porozumieniu EOG i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia.
- (20) Decyzja 2011/383/UE uchyla decyzję Komisji 2005/344/WE ⁽⁴⁾, która jest uwzględniona w Porozumieniu EOG i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia.
- (21) W związku z tym załącznik XX do Porozumienia EOG powinien zostać odpowiednio zmieniony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku XX do Porozumienia wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tekst pkt 2ad (decyzja Komisji 2000/730/WE) otrzymuje brzmienie:
- „**32010 D 0709:** Decyzja Komisji 2010/709/UE z dnia 22 listopada 2010 r. ustanawiająca Komitet Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego (Dz.U. L 308 z 24.11.2010, s. 53).”;
- 2) tekst pkt 2e (decyzja Komisji 2003/200/WE) otrzymuje brzmienie:
- „**32011 D 0264:** Decyzja Komisji 2011/264/UE z dnia 28 kwietnia 2011 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE detergentom pralniczym (Dz.U. L 111 z 30.4.2011, s. 34).”;
- 3) tekst pkt 2h (decyzja Komisji 2003/31/WE) otrzymuje brzmienie:
- „**32011 D 0263:** Decyzja Komisji 2011/263/UE z dnia 28 kwietnia 2011 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE detergentom do zmywarek do naczyń (Dz.U. L 111 z 30.4.2011, s. 22).”;
- 4) tekst pkt 2o (decyzja Komisji 2002/747/WE) otrzymuje brzmienie:
- „**32011 D 0331:** Decyzja Komisji 2011/331/UE z dnia 6 czerwca 2011 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE źródłom światła (Dz.U. L 148 z 7.6.2011, s. 13).”;

- 5) tekst pkt 2q (decyzja Komisji 2005/341/WE) otrzymuje brzmienie:

„**32011 D 0337:** Decyzja Komisji 2011/337/UE z dnia 9 czerwca 2011 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE komputerom osobistym (Dz.U. L 151 z 10.6.2011, s. 5).”;

- 6) tekst pkt 2r (decyzja Komisji 2005/342/WE) otrzymuje brzmienie:

„**32011 D 0382:** Decyzja Komisji 2011/382/UE z dnia 24 czerwca 2011 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE detergentom do ręcznego zmywania naczyń (Dz.U. L 169 z 29.6.2011, s. 40).”;

- 7) tekst pkt 2s (decyzja Komisji 2005/343/WE) otrzymuje brzmienie:

„**32011 D 0330:** Decyzja Komisji 2011/330/UE z dnia 6 czerwca 2011 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE notebookom (Dz.U. L 148 z 7.6.2011, s. 5).”;

- 8) tekst pkt 2t (decyzja Komisji 2005/344/WE) otrzymuje brzmienie:

„**32011 D 0383:** Decyzja Komisji 2011/383/UE z dnia 28 czerwca 2011 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE uniwersalnym środkiem czyszczącym i środkiem do czyszczenia urządzeń sanitarnych (Dz.U. L 169 z 29.6.2011, s. 52), wraz ze sprostowaniem opublikowanym w Dz.U. L 110 z 24.4.2012, s. 44.”;

- 9) tekst pkt 2u (decyzja Komisji 2005/360/WE) otrzymuje brzmienie:

„**32011 D 0381:** Decyzja Komisji 2011/381/UE z dnia 24 czerwca 2011 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE smarom (Dz.U. L 169 z 29.6.2011, s. 28).”;

- 10) tekst pkt 2x (decyzja Komisji 2002/741/WE) otrzymuje brzmienie:

„**32011 D 0333:** Decyzja Komisji 2011/333/UE z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla papieru do kopiowania i papieru graficznego (Dz.U. L 149 z 8.6.2011, s. 12), wraz ze sprostowaniem opublikowanym w Dz.U. L 161 z 21.6.2011, s. 34.”.

Artykuł 2

Teksty decyzji 2010/709/UE, 2011/263/UE, 2011/264/UE, 2011/330/UE, 2011/331/UE, 2011/333/UE, wraz ze sprostowaniem opublikowanym w Dz.U. L 161 z 21.6.2011, s. 34, 2011/337/UE, 2011/381/UE, 2011/382/UE i 2011/383/UE, wraz ze sprostowaniem opublikowanym w Dz.U. L 110 z 24.4.2012, s. 44, w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, są autentyczne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 115 z 4.5.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 118 z 5.5.2005, s. 26.

⁽³⁾ Dz.U. L 115 z 4.5.2005, s. 9.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 115 z 4.5.2005, s. 42.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2012 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*), lub z dniem wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 200/2012 z dnia 26 października 2012 r. (1), w zależności od tego, które wydarzenie jest późniejsze.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2012 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Atle LEIKVOLL
Przewodniczący

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

(1) Zob. s. 50 niniejszego Dziennika Urzędowego.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 202/2012

z dnia 26 października 2012 r.

zmieniająca załącznik XX (Środowisko) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dalej zwane „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową ⁽¹⁾ należy uwzględnić w Porozumieniu EOG.
- (2) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 744/2010 z dnia 18 sierpnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, w zakresie zastosowań krytycznych halonów ⁽²⁾ należy uwzględnić w Porozumieniu EOG.
- (3) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 291/2011 z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie nieodzownych zastosowań substancji kontrolowanych innych niż wodorochlorofluorowęglowodory do celów laboratoryjnych i analitycznych w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową ⁽³⁾ należy uwzględnić w Porozumieniu EOG.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1005/2009 uchyla rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾, które jest uwzględnione w Porozumieniu EOG i które w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia.
- (5) Bez uszczerbku dla przyszłych prac Wspólnego Komitetu EOG należy zauważyć, że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny) ⁽⁵⁾ nie zostało uwzględnione w Porozumieniu EOG. Odniesienia do tego rozporządzenia nie mają zatem zastosowania.
- (6) W związku z tym załącznik XX do Porozumienia EOG powinien zostać odpowiednio zmieniony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku XX do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tekst pkt 21aa (rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady) otrzymuje brzmienie:

„**32009 R 1005**: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 286 z 31.10.2009, s. 1) zmienione rozporządzeniem:

— **32010 R 0744**: rozporządzenie Komisji (UE) nr 744/2010 z dnia 18 sierpnia 2010 r. (Dz.U. L 218 z 19.8.2010, s. 2).

Do celów Porozumienia przepisy tego rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) odniesienia do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny) nie mają zastosowania;
- b) art. 8 ust. 4 i ust. 5 lit. b) nie mają zastosowania;
- c) w odniesieniu do państw będących członkami EFTA nie ma zastosowania sformułowanie „, odnośne ilości, okres obowiązywania wyłączenia oraz tych użytkowników, którzy mogą skorzystać z tych nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych” w art. 10 ust. 2;
- d) art. 10 ust. 6 nie ma zastosowania;
- e) w art. 11 ust. 2 po fragmencie „Artykuł 10 ust. 3 do 7” należy wstawić sformułowanie „, z wyjątkiem art. 10 ust. 6.”;
- f) art. 11 ust. 5 nie ma zastosowania;
- g) art. 14 ust. 1, 3 i 4 nie mają zastosowania;
- h) rozdział IV nie ma zastosowania;
- i) przepisy dotyczące przywozu i wywozu zawarte w art. 24 nie mają zastosowania;
- j) art. 27 i 28 nie mają zastosowania.

Państwa będące członkami EFTA wdrażają na szczeblu krajowym środki niezbędne do spełnienia stosownych przepisów protokołu montrealskiego oraz stosownych środków określonych w rozporządzeniu (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1005/2009.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 31.10.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 218 z 19.8.2010, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 79 z 25.3.2011, s. 4.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1.

2) po pkt 2aa (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009) dodaje się punkt w brzmieniu:

„21aaa. **32011 R 0291**: Rozporządzenie Komisji (UE) nr 291/2011 z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie nieodzwonnych zastosowań substancji kontrolowanych innych niż wodorochlorofluorowęglowodory do celów laboratoryjnych i analitycznych w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 79 z 25.3.2011, s. 4).”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzeń (WE) nr 1005/2009, (UE) nr 744/2010 i (UE) nr 291/2011 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2012 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2012 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Atle LEIKVOLL

Przewodniczący

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 203/2012

z dnia 26 października 2012 r.

zmieniająca załącznik XX (Środowisko) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dalej zwane „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzję Komisji 2009/10/WE z dnia 2 grudnia 2008 r. ustanawiającą formularz zgłoszenia poważnej awarii zgodnie z dyrektywą Rady 96/82/WE w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi⁽¹⁾ należy uwzględnić w Porozumieniu EOG.
- (2) W związku z tym załącznik XX do Porozumienia EOG powinien zostać odpowiednio zmieniony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku XX do Porozumienia EOG po pkt 23aa (decyzja Komisji 2002/605/WE) dodaje się punkt w brzmieniu:

„23ab. **32009 D 0010** Decyzja Komisji 2009/10/WE z dnia 2 grudnia 2008 r. ustanawiająca formularz zgłoszenia poważnej awarii zgodnie z dyrektywą Rady 96/82/WE w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz.U. L 6 z 10.1.2009, s. 64).”.

Artykuł 2

Teksty decyzji 2009/10/WE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2012 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2012 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Atle LEIKVOLL

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 6 z 10.1.2009, s. 64.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 204/2012

z dnia 26 października 2012 r.

zmieniająca Protokół 10 do Porozumienia EOG w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dalej zwane „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W protokole 10 do Porozumienia EOG rozdział IIa art. 9b ust. 1 stanowi, że umawiające się strony wprowadzają i stosują w stosunku do towarów wprowadzanych na ich obszary celne lub wyprowadzanych z ich obszarów celnych środki bezpieczeństwa stosowane przez organy celne i określone w rozdziale IIa oraz zapewniają równoważny poziom bezpieczeństwa na ich granicach zewnętrznych.
- (2) W protokole 10 do Porozumienia EOG rozdział IIa art. 9h określa procedurę wprowadzania niezbędnych zmian w celu uwzględnienia zmian właściwych przepisów prawa unijnego w sprawach objętych rozdziałem IIa.
- (3) Ustawodawstwo Unii Europejskiej dotyczące środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne zostało zmienione w szczególności rozporządzeniem Komisji (WE) nr 312/2009 ⁽¹⁾, rozporządzeniem Komisji (UE) nr 169/2010 ⁽²⁾ oraz rozporządzeniem Komisji (UE) nr 430/2010 ⁽³⁾.
- (4) Postanowienia protokołu 10 do Porozumienia EOG należy dostosować do zmian w ustawodawstwie Unii Europejskiej, by zagwarantować równoważny poziom bezpieczeństwa.
- (5) Niniejsza decyzja nie ma zastosowania do Islandii i Liechtensteinu. Pod warunkiem przyjęcia nowej decyzji może jednak zostać otwarta dla tych państw.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić protokół 10 do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do protokołu 10 do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 ust. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) towarów, w których przypadku dozwolone jest ustne zgłoszenie celne lub zgłoszenie poprzez przekroczenie granicy zgodnie z przepisami ustanowionymi przez umawiające się strony, z wyjątkiem majątku gospodarstwa domowego, palet, kontenerów i środków transportu drogowego, kolejowego, lotniczego, morskiego i wodnego transportu śródlądowego, przewożonych na podstawie umowy przewozu;”;

2) art. 2 ust. 1 lit. j) otrzymuje brzmienie:

- „j) następujących towarów wprowadzanych bezpośrednio na obszar celny umawiającej się strony z platform wiertniczych lub wydobywczych lub turbin wiatrowych eksploatowanych przez osobę mającą siedzibę na obszarze celnym umawiających się stron lub wyprowadzanych bezpośrednio z tego obszaru na takie platformy:
- (i) towarów, które zostały wprowadzone na takie platformy lub na turbiny wiatrowe w celu ich budowy, naprawy, konserwacji lub adaptacji;
  - (ii) towarów, które zostały wykorzystane do zamontowania na platformach lub turbinach wiatrowych, albo jako ich wyposażenie;
  - (iii) innych produktów do użytku lub spożycia na tych platformach lub turbinach wiatrowych; oraz
  - (iv) odpadów nieuznawanych za niebezpieczne wytwarzanych na tych platformach lub turbinach wiatrowych;”;

3) po art. 2 ust. 1 lit. l) dodaje się punkty w brzmieniu:

- „m) towarów przywiezionych z wyspy Helgoland, Republiki San Marino i Państwa Watykańskiego lub wysłanych z jednej z umawiających się stron na te terytoria;
- n) towarów przewożonych na pokładzie statków regularnej linii żeglugowej, posiadającej świadectwo zezwolenia zgodnie z art. 313b rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.”;

4) art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wywozowa deklaracja skrócona nie jest wymagana w następujących przypadkach:

- a) w przypadku towarów dostarczanych w celu zamontowania jako części lub akcesoria statków wodnych lub powietrznych, paliwa silnikowego, smarów i gazu, niezbędnych do działania statków wodnych lub powietrznych, artykułów żywnościowych oraz innych przedmiotów konsumowanych lub sprzedawanych na pokładzie;
- b) w przypadku towarów, które podlegają procedurze tranzytowej, pod warunkiem że elektroniczne zgłoszenie tranzytowe zawiera dane wywozowej deklaracji skróconej, a urząd przeznaczenia jest również urzędem celnym wprowadzenia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 98 z 17.4.2009, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 51 z 2.3.2010, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 125 z 21.5.2010, s. 10.

- c) jeżeli towary są ładowane w porcie wodnym lub lotniczym znajdującym się na odpowiednim obszarze celnym umawiających się stron w celu ich rozładowania w innym porcie wodnym lub lotniczym na tym obszarze, pod warunkiem że w razie zawinięcia w trakcie przewozu do niedocelowego portu wodnego lub lotniczego poza tym obszarem celnym towary te pozostają na pokładzie statku lub statku powietrznego, który dokonuje przewozu;
- d) jeżeli towary nie zostały rozładowane w porcie wodnym lub lotniczym ze środka transportu, którym były przewożone przy ich wprowadzaniu na odpowiedni obszar celny umawiających się stron i którym będą przewożone przy ich wyprowadzaniu z tego obszaru;
- e) jeżeli towary zostały załadowane w poprzednim porcie wodnym lub lotniczym znajdującym się na odpowiednim obszarze celnym umawiających się stron i pozostają na środku transportu, którym będą przewożone przy ich wyprowadzaniu z odpowiedniego obszaru celnego umawiających się stron;
- f) jeżeli towary czasowo składowane lub znajdujące się w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I są przeładowywane, pod dozorem tego samego urzędu celnego, ze środka transportu, który wprowadził je do tego magazynu czasowego składowania lub wolnego obszaru celnego, na statek wodny, samolot lub kolej i będą przewożone jednym z tych środków transportu z magazynu czasowego składowania lub wolnego obszaru celnego przy ich wyprowadzaniu z odpowiedniego obszaru celnego umawiających się stron, pod warunkiem że:
- (i) przeładunek dokonywany jest w ciągu czternastu dni kalendarzowych od przedstawienia towarów do czasowego składowania lub przedstawienia w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I; w wyjątkowych okolicznościach organy celne mogą przedłużyć ten termin o czas niezbędny, aby sprostać zaistniałym wyjątkowym okolicznościom;
  - (ii) organy celne mają dostęp do informacji o towarach; oraz
  - (iii) zgodnie z wiedzą przewoźnika miejsce przeznaczenia towarów i odbiorca nie ulegają zmianie.”

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2012 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2012 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Atle LEIKVOLL

Przewodniczący

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

Wspólne oświadczenie Umawiających się Stron w sprawie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 204/2012 z dnia 26 października 2012 r. zmieniającej Protokół 10, dotyczące załącznika I art. 1 ust. 2 do tego protokołu

W odniesieniu do danych wymaganych do przywózowej lub wywózowej deklaracji skróconej Umawiające się Strony potwierdzają, że:

- przepisy dotyczące numerów EORI,
  - przepisy określające wymogi dotyczące wniosków o zmianę trasy w załączniku 30a, pkt 2.6 – tabela 6, wprowadzone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 312/2009 z dnia 16 kwietnia 2009 r. nie mają zastosowania do deklaracji składanych w jednym z państw EFTA.
-

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1021/2012 z dnia 6 listopada 2012 r. dotyczącego zezwolenia na stosowanie endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (ATCC PTA 5588) jako dodatku paszowego dla podrzędnych gatunków drobiu innych niż kaczki (posiadacz zezwolenia: Danisco Animal Nutrition)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 307 z dnia 7 listopada 2012 r.)

Strona 69, załącznik, kolumna „Inne przepisy”, pkt 2:

zamiast: „2. Do stosowania w paszach bogatych w polisacharydy skrobiowe i nieskrobiowe (głównie beta-arabinksylany).”;

powinno być: „2. Do stosowania w paszach bogatych w skrobię i polisacharydy nieskrobiowe (głównie beta-arabinksylany).”.

★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 192/2012 z dnia 26 października 2012 r. zmieniająca załącznik I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne) do Porozumienia EOG	39
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 193/2012 z dnia 26 października 2012 r. zmieniająca załącznik I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne) i załącznik III (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG	41
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 194/2012 z dnia 26 października 2012 r. zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG	42
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 195/2012 z dnia 26 października 2012 r. zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG	43
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 196/2012 z dnia 26 października 2012 r. zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG	44
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 197/2012 z dnia 26 października 2012 r. zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG	45
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 198/2012 z dnia 26 października 2012 r. zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG	48
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 199/2012 z dnia 26 października 2012 r. zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG	49
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 200/2012 z dnia 26 października 2012 r. zmieniająca załącznik XX (Środowisko) do Porozumienia EOG	50
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 201/2012 z dnia 26 października 2012 r. zmieniająca załącznik XX (Środowisko) do Porozumienia EOG	51
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 202/2012 z dnia 26 października 2012 r. zmieniająca załącznik XX (Środowisko) do Porozumienia EOG	54
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 203/2012 z dnia 26 października 2012 r. zmieniająca załącznik XX (Środowisko) do Porozumienia EOG	56
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 204/2012 z dnia 26 października 2012 r. zmieniająca Protokół 10 do Porozumienia EOG w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów	57

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1021/2012 z dnia 6 listopada 2012 r. dotyczącego zezwolenia na stosowanie endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez <i>Trichoderma reesei</i> (ATCC PTA 5588) jako dodatku paszowego dla podrzędnych gatunków drobiu innych niż kaczki (posiadacz zezwolenia: Danisco Animal Nutrition) (Dz.U. L 307 z 7.11.2012)	60
---	----

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwi dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

